

Obec Veltruby

Sportovní 239, 280 02 Kolín

IČ : 00235881, tel. 321 795 732, e-mail starosta@veltruby.cz

Ministerstvo životního prostředí

Vršovická 1442/65

100 10 Praha 10

Prostřednictvím

Krajského úřadu Olomouckého kraje

Odbor životního prostředí a zemědělství

Jeremenkova 40a

779 11 Olomouc

Ke sp. zn. KÚOK/133477/2019/OŽPZ/7232

č. j. KUOK 78464/2021

č.j. 400/2021

Ve Veltrubech dne 4.8. 2021

Odvolání proti rozhodnutí o změně integrovaného povolení

Obec Veltruby, se sídlem Sportovní 239, 280 02 Veltruby, IČO: 00235881 (dále jen „**odvolatel**“), byl účastníkem řízení o změně integrovaného povolení dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen „**zákon o integrované prevenci**“), pro zařízení: „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“ společnosti Elektrárna Chvaletice a.s., se sídlem K Elektrárně 227, 533 12 Chvaletice, IČO: 287 86 009 (dále jen „**zařízení**“ a „**provozovatel**“). Řízení bylo vedeno u Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „**krajský úřad**“) pod sp. zn. KÚOK/133477/2019/OŽPZ/7232.

Krajský úřad dne 23. 7. 2021 vydal rozhodnutí o změně integrovaného povolení č. j. KUOK 78464/2021 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) a odvolatel proti němu tímto ve lhůtě dle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „**správní řád**“) podává odvolání proti všem výrokům rozhodnutí a navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní orgán:

- I. Napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **zrušil a ve věci sám rozhodl** v souladu s návrhem odvolatele tak, že se žádost provozovatele o změnu integrovaného povolení zamítá,

Nebo alternativně

- II. Napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **zrušil a vrátil věc** správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odvolatel především namítá, že v projednávané věci **nebyly splněny podmínky** pro udělení výjimky dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a **rozhodnutí je tedy nezákonné**.

Nesplnění podmínek dle citovaného ustanovení spatřuje odvolatel zejména v nepřiměřeně vysokých emisních limitech pro NOx a Hg, v neodůvodněně dlouhé době výjimky, harmonogramu, který nevede k nejrychlejšímu možnému snížení emisí, a v nesprávně zpracovaném odborném posouzení.

Dále odvolatel namítá, že odborné posouzení předložené provozovatelem, z něhož krajský úřad při rozhodování vycházel, je **v rozporu s Metodikou Ministerstva životního prostředí** k aplikaci § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, č. j. MZP/2018/710/848 (dále jen „**metodika MŽP**“).¹ Odborné posouzení včetně jeho příloh obsahuje nedostatky, které způsobují také věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí.

I. Skutkové a právní okolnosti a předchozí vývoj řízení

Napadeným rozhodnutím (výroky A. a B.) byla zařízení **udělena výjimka z emisních limitů spojených s BAT**, a to pro roční limit emisí oxidů dusíku (NOx) na 6 let a emisí rtuti (Hg) na 6 let. **Odchýlení od emisních limitů spojených s BAT** je přitom možné pouze **za velmi výjimečných okolností v řádně odůvodněných případech** – tento postup upravuje čl. 15 odst. 4 směrnice o průmyslových emisích, resp. § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a také metodika MŽP.

Výjimka z emisních limitů byla udělena v následujícím rozsahu:

Látka	Úroveň emisí spojená s BAT	Stanovený emisní limit (výjimka)	Absolutní emise v souladu s BAT / rok	Absolutní emise při udělení výjimky /rok	Rozdíl v absolutních emisích / rok	Celkový rozdíl v absolutních emisích (8 let pro NOx, resp. 6 let pro Hg)
NOx	85 – 175 mg/ m ³	190 mg/m ³	2 250,689 tun	2 443,606 tun	192,917 tun	1 157,502 tun
Hg	1 – 7 µg/m ³	23 µg/m ³	90,028 kg	295,805 kg	205,777 kg	1 234,662 kg

Dále byl výrokem C. rozhodnutí uložen provozovateli **závazný harmonogram** pro přijímání kroků ke snížení emisí obou polutantů v době udělené výjimky. Podstatným milníkem obou harmonogramů je **17. 8. 2024**, kdy má dojít k **přezkumu integrovaného povolení** (a udělené výjimky) na základě dosavadních výsledků nově instalovaných technologií.

Napadené rozhodnutí je již **třetím rozhodnutím** správního orgánu prvního stupně v projednávané věci. První rozhodnutí vydal dne 28. 6. 2019 Krajský úřad Pardubického kraje pod č. j. KrÚ 40346/2019/OŽPZ/CH, sp. zn. SpKrÚ 487/2019/OŽPZ/100. Výjimka byla tímto prvním rozhodnutím provozovateli udělena ve výši 195 mg/m³ a v délce 8 let pro NOx ve výši 25 µg/m³ a v délce 6 let a 4 měsíce pro Hg. Provozovateli byla prvním rozhodnutím povolena také výjimka z denního emisního limitu pro NOx ve výši 245 mg/m³, kterou však provozovatel v posledním řízení v prvním stupni již nepožadoval. První rozhodnutí v projednávané věci bylo následně zrušeno

¹ Metodika MŽP je dostupná online zde:

<https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/b8b42dbc0c8637bac125773c0021a91e/22001c6610fa3e7bc1258368003e885c?OpenDocument>

Ministerstvem životního prostředí v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 20. 11. 2019, č. j. MZP/2019/550/1117, sp. zn. ZN/MZP/2019/550/147 (dále jen „**první rozhodnutí MŽP**“).

Druhé rozhodnutí v projednávané věci vydal dne 7. 9. 2020 Krajský úřad Olomouckého kraje pod č. j. KUOK 97013/2020, sp. zn. KÚOK/133477/2019/OŽPZ/7232. Výjimka byla tímto druhým rozhodnutím provozovateli udělena ve výši 195 mg/m³ a délce 8 let pro NO_x a ve výši 25 µg/m³ a délce 6 let pro Hg. Toto rozhodnutí bylo následně zrušeno Ministerstvem životního prostředí v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 10. 3. 2021, č.j. MZP/2020/550/1475 (dále jen „**druhé rozhodnutí MŽP**“). Hlavní důvody pro zrušení citovaného rozhodnutí byly dle MŽP následující:

- **Z hlediska výjimky z emisního limitu NO_x** nebyla dostatečně zdůvodněna výše emisního limitu, hodnocení ve vztahu k životnímu prostředí bylo převážně negativní a ekonomické hodnocení bylo zpracováno v rozporu s MP MŽP 2014 (viz str. 116 druhého rozhodnutí MŽP).
- **Z hlediska výjimky z emisního limitu Hg** nebyla dostatečně zdůvodněna výše emisního limitu, hodnocení ve vztahu k životnímu prostředí bylo převážně negativní, ekonomické hodnocení nebylo vypracováno v souladu s MP MŽP 2014 a nebyly vypočteny náklady vztahované na redukováné množství polutantu (viz str. 128 druhého rozhodnutí MŽP).

Provozovatel v reakci na druhé rozhodnutí MŽP žádost upravil a předložil nové podklady pro rozhodnutí ve věci. Krajský úřad při vydání napadeného rozhodnutí vycházel z následujících podkladů předložených provozovatelem:

- vyjádření provozovatele k odstranění nedostatků žádosti ze dne 30. 4. 2021 (dále jen „**vyjádření**“),
- doplněné žádosti o změnu integrovaného povolení ze dne 30. 4. 2021 (dále jen „**žádost**“),
- doplněnému odbornému posouzení k udělení výjimky z úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami ze dne 30. 4. 2021 (dále jen „**odborné posouzení**“),
- Doplněné ekonomické hodnocení dosažení úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami z 30. 4. 2021 (dále jen „**ekonomické hodnocení**“),
- Soubor s názvem „Příloha_č_5_Soubor_01_FINAL_NOX_2021_ECHVA“ s tabulkou ekonomického hodnocení pro NO_x (dále jen „**výpočtová tabulka NO_x**“),
- souboru s názvem „Příloha_č_6_Soubor_01_FINAL_Hg_2021_ECHVA“ s tabulkou ekonomického hodnocení pro Hg (dále jen „**výpočtová tabulka Hg**“)
- a smlouvě na projekt „Látkové filtry pro bloky B3 a B4 Chvaletice“ mezi společnostmi Doosan Lentjes GmbH a Sev.en Engineering s.r.o. (dále jen „**smlouva na dodávku látkových filtrů**“).

Krajský úřad dále vycházel z vyjádření odborně způsobilé osoby CENIA č. j. CEN/20.7/1221/2021 ze dne 4. 6. 2021 (dále jen „**vyjádření CENIA**“). Dne 23. 6. 2021 proběhlo **ústní projednání žádosti** ve smyslu § 12 zákona o integrované prevenci. Z ústního jednání byl pořízen protokol, jehož součástí je i provozní měření Hg za absorberů 1 a 2, které na jednání provozovatel předložil.

II. Nezákonnost výjimky z emisních limitů Hg

Jedním z **důvodů zrušení** předchozích rozhodnutí v projednávané věci jak prvním, tak druhým rozhodnutím MŽP, byla **neodůvodněná výše emisního limitu** v rámci udělené výjimky **pro oba polutanty**. Přestože provozovatel v doplněné žádosti mírně upravil požadované emisní limity pro NO_x i Hg, odvolatel namítá, že předložený návrhový scénář stále nesplňuje požadavky rozhodnutí MŽP, neodpovídá reálným možnostem zařízení a poskytuje provozovateli nepřiměřenou rezervu pro znečišťování životního prostředí.

Dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci je možné výjimku z emisních limitů spojených s nejlepšími dostupnými technikami udělit pouze, pokud v důsledku výjimky nedojde k významnému znečištění životního prostředí a celkově bude dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Díkce zákona tedy vyžaduje, aby byly konkrétní emisní limity v případě udělení výjimky **stanoveny co nejpřísnějším způsobem**, aby byly v souladu s citovaným ustanovením i cíli integrované prevence a ochrany životního prostředí obecně.

1. Stanovený emisní limit je nepřiměřeně vysoký

Odvolatel namítá, že emisní limit Hg ve výši 23 µg/m³, který dosahuje více než trojnásobku emisního limitu dle závěrů o BAT, je nepřiměřeně vysoký. Je totiž **založen na stavu emisí zjištěném na počátku roku 2020**, ačkoli od té doby v zařízení došlo, resp. dochází, k instalaci látkových filtrů, které vedou k dalšímu snížení emisí Hg. Účinky látkových filtrů přitom **lze již dnes přinejmenším v části zařízení vyhodnotit** (podrobněji viz dále podkapitola 1. 1. tohoto odvolání).

Stanovený emisní limit tak poskytuje provozovateli neodůvodněnou rezervu k navyšování emisí a úsporám provozních nákladů. Rozhodnutí krajského úřadu je v tomto ohledu **v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci**, neboť nevede k zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Zároveň stanovený emisní limit **v rozporu s MP MŽP i druhým rozhodnutím MŽP** jakožto odvolacího orgánu v této věci.

Provozovatel sice během ústního jednání předložil data z provozního (neakreditovaného) měření Hg. Tato data však **nejsou dostatečně spolehlivá a podrobná a nejsou k nim připojeny dostatečné doprovodné informace** (podrobněji dále v podkapitole 1. 2. tohoto odvolání). **Nelze z nich proto žádným způsobem dovodit vliv látkových filtrů na aktuální emise Hg.**

Odvolatel proto v souladu s druhým rozhodnutím MŽP v prvostupňovém řízení požadoval, aby provozovatel, resp. u variant b) a c) krajský úřad v rámci svého správního uvážení, zjednal nápravu tím, že alternativně:

- a) Doloží **nové údaje z akreditovaného indikativního kontinuálního měření Hg** po instalaci látkových filtrů,
- b) **Odhadne účinky látkových filtrů na emise Hg** na základě dostupných vědeckých studií a zohlední tento odhad ve výši návrhového emisního limitu, nebo
- c) **Odstraní náklady na látkové filtry z ekonomického hodnocení.**

Krajský úřad však v napadeném rozhodnutí ani k jedné z výše uvedených variant nepřistoupil, a rozhodl o žádosti bez dostatečných podkladů, přestože měl žádost podle § 13 odst. 2 zákona o integrované prevenci zamítnout. Tím způsobil nezákonnost a nesprávnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. Odvolatel dále podrobněji rozvádí všechny tři výše uvedené možnosti a konstatuje, že **všechny varianty úpravy či doplnění žádosti ze strany**

provozovatele, resp. krajského úřadu, by pravděpodobně měly vést k zamítnutí žádosti o výjimku v požadovaném rozsahu.

1. 1. Účinky látkových filtrů na emise Hg lze již nyní vyhodnotit

Krajský úřad při nezohlednění účinku látkových filtrů při stanovení emisního limitu Hg nesprávně přistoupil na argument provozovatele, který uvedl, že vliv technologie látkových filtrů na emise Hg bude možné vyhodnotit až po jejich plné optimalizaci. **Optimalizaci** přitom dle tvrzení provozovatele **údajně nelze provést dříve než po skončení dvouletého garančního (záručního) provozu** sjednaného s dodavatelem technologie (str. 18 napadeného rozhodnutí).

Odvolatel upozorňuje, že tvrzení provozovatele o nemožnosti provést optimalizace látkových filtrů a vyhodnocení jejich účinků před skončením dvouletého garančního provozu látkových filtrů nelze akceptovat. Optimalizace provozu látkových filtrů v podobných zařízeních² je **obvykle prováděna v rámci zkušebního (nikoli záručního) provozu, který trvá řádově několik měsíců**. Jak uvádí např. provozovatel elektrárny Tušimice, „[j]iž od okamžiku zahájení zkušebního provozu (tj. po dokončení samotné realizace ekologizačních opatření) je nicméně předpokládáno, že by za standardních podmínek mělo být dosahováno limitů dle závěrů o BAT.“ (str. 5 odborného posouzení pro účely udělení výjimky, které je k dispozici u Krajského úřadu Ústeckého kraje) Obdobné informace uvádí k šestiměsíční délce ověřovacího provozu látkových filtrů také provozovatel elektrárny Prunéřov II (str. 5 žádosti o výjimku, které je k dispozici u Krajského úřadu Ústeckého kraje).

V případě instalace látkových filtrů na blocích B3 a B4 zařízení byl **zkušební provoz látkových filtrů zahájen již v listopadu 2020**.³ Podle stavebního povolení pro tuto stavbu vydaného Ministerstvem průmyslu a obchodu,⁴ byl přitom **stanoven zkušební provoz v délce max. 2 měsíců** (část II. výroku rozhodnutí, podmínka č. 8). Tento zkušební provoz by tedy měl být zhruba v lednu 2021 dokončen a **látkové filtry na blocích B3 a B4 by již měly být v současnosti plně funkční**. Harmonogram instalace látkových filtrů na blocích B1 a B2 nebyl ze strany provozovatele jednoznačně uveden, ale v rámci ekonomického hodnocení provozovatel počítá s odpisy této investice již v roce 2021.

Dále odvolatel upozorňuje, že MŽP ve svém druhém rozhodnutí konstatovalo, že „... délku garančního provozu by bylo žádoucí doložit příslušnou částí smlouvy, **stejně tak by mělo být podrobněji odůvodněno, jaké konkrétní technické či smluvní důvody brání např. provádět optimalizaci provozu látkových filtrů či vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na snížení emisí Hg již v rámci garančního provozu.**“ (str. 121-122, zvýrazněno odvolatelem)

K tomu provozovatel ve svém vyjádření uvedl:

„záruční (garanční) provoz látkových filtrů neslouží k vyhodnocení jejich vlivu na emise rtuti, nýbrž k tomu, aby dodavatel látkové filtry vůbec plně zprovoznil a aby ověřil a následně garantoval jejich bezpečnost, spolehlivost a funkčnost ve vztahu k jejich primárnímu účelu, kterým je snižování emisí TZL. (...) Během záručního (garančního)

² Např. ve věci elektrárny Tušimice, kde bylo řízení o výjimce vedeno u Krajského úřadu Ústeckého kraje pod sp. zn. UUK/0420972020/ZPZ/IP-76/Z23/Rc nebo ve věci Elektrárny Prunéřov II., kde bylo řízení o výjimce vedeno u Krajského úřadu Ústeckého kraje pod sp. zn. KUUK/042649/2020/ZPZ/IP-31/Z29/Rc.

³ Dle informací poskytnutých příslušným stavebním úřadem, Ministerstvem průmyslu a obchodu, dne 16. 4. 2021, sdělení č. j. MPO 324033/2021.

⁴ Stavební povolení MPO, sp. zn. MPO 59295/2015/71200, č. j. MPO 59295/15/119 – SÚ, ze dne 14. 3. 2016, následně změněno povolením MPO ke změně stavby před jejím dokončením, sp. zn. MPO 27231/2020, č. j. MPO 27231/20/333 – SÚ, ze dne 5. 5. 2020. Délka zkušebního provozu max. 2 měsíce je stanovena prvním povolením, následné povolení ke změně stavby před jejím dokončením tuto podmínku nijak nemění. Stavební povolení jsou přílohou vyjádření spolku Frank Bold Society, z.s.

*provozu **přírozně dochází také k optimalizaci** funkce látkových filtrů a k vyhodnocení jejich vlivu ve vztahu k emisím rtuti, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém to záruční (garanční) provoz umožňuje.“ (odst. 8.8 vyjádření, zvýrazněno odvolatelem)*

K prokázání těchto skutečností provozovatel **předložil smlouvu na dodávku látkových filtrů**. Odvolatel však konstatuje, že provozovatelem předložená smlouva s dodavatelem technologie, jejíž většina je začerněná a označená jako obchodní tajemství, **nehovoří o dvouletém záručním provozu**, jehož cílem by bylo teprve samotné zprovoznění této technologie. **Dvouletý záruční provoz upravený v čl. 9 smlouvy, na který provozovatel ve svém vyjádření odkazuje, se týká pouze záruky, tedy odpovědnosti za vady, ve smyslu § 2113 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.**

Krajský úřad z tohoto ustanovení (konkrétně z čl. 9 odst. 4 smlouvy) **nesprávně dovozuje, že optimalizace provozu látkových filtrů nemůže skončit dříve než garanční (záruční) provoz**, neboť: „[v] záruční době, která je u technologie obvykle dvouletá může provozovatel provádět pouze zásahy do technologie, které jsou předem projednány a odsouhlaseny s dodavatelem (tj. v zásadě pouze zásahy, které nemohou mít žádný vliv na technologii látkových filtrů a emise TZL)“ (str. 25 napadeného rozhodnutí)

Odvolatel upozorňuje, že čl. 9 smlouvy upravuje **pouze smluvní odpovědnost dodavatele za vady vzniklé v určité době po dodání technologie**. Čl. 9 odst. 4 smlouvy upravuje případy, kdy nejsou vady výrobku přičitatelné dodavateli. Čl. 9 odst. 4 písm. b) smlouvy uvádí, že za způsobenou dodavatelem není považována žádná chyba, vada či škoda výrobku, která vznikla vlivem „*jakékoliv inženýrské práce, dodávky, stavební práce, uvedení do provozu či zkoušky prováděné Kupujícími a/nebo jinými dodavateli a/nebo subdodavateli Kupujícího a/nebo třetími stranami, které jsou v rozporu s doporučením či instrukcemi poskytnutými Dodavatelem,*“ **Z citovaného ustanovení podle názoru odvolatele vyplývá, že provozovatel optimalizaci látkových filtrů ještě před skončením garančního (záručního) provozu provést může**. Je přitom zcela zřejmé a logické, že by provozovatel při optimalizaci neměl postupovat v rozporu s doporučeními a instrukcemi doporučenými dodavatelem technologie, jinak mu hrozí riziko, že za způsobenou vadu nebude odpovídat dodavatel, ale sám provozovatel. Smlouva však neobsahuje žádné ustanovení, které by provozovateli provedení optimalizace v průběhu garančního provozu zakazovalo, případně které by po provozovateli požadovalo provedení optimalizace dokonce až po skončení dvouleté doby garančního provozu.

Jinými slovy, **čl. 9 smlouvy, kterým krajský úřad odůvodňuje údajnou nemožnost optimalizace látkových filtrů před skončením garančního (záručního) provozu, se zprovoznění, optimalizace, ani termínu dosažení cílové účinnosti látkových filtrů žádným způsobem netýká**. Rozhodnutí krajského úřadu je proto v rozporu s výše citovaným požadavkem druhého rozhodnutí MŽP (str. 121-122), neboť neobsahuje žádné přesvědčivé technické ani smluvní důvody, které by vysvětlily, co provozovateli brání provedení optimalizace provozu látkových filtrů a vyhodnocení jejich vlivu na snížení emisní Hg již v rámci garančního provozu.

Nad rámec výše uvedeného odvolatel uvádí, že navíc není běžné ani pravděpodobné, že by si smluvní strany sjednaly záruční dobu, která skončí právě ve chvíli, kdy má být dokončeno zprovoznění a započata optimalizace dodávané technologie, jak naznačuje provozovatel. Tyto nejasnosti by mohl provozovatel odstranit **doložením plného znění smlouvy, včetně ujednání týkajících se cílové účinnosti látkových filtrů ve vztahu k emisím TZL a Hg a také sjednaného termínu, do kdy má být cílové účinnosti dosaženo**.

Potřeba dvouletého „garančního provozu“ ke zprovoznění a optimalizaci látkových filtrů je krajně nedůvěryhodná také proto, že **látkové filtry mají sloužit primárně ke snížení emisí TZL, kterého je třeba dosáhnout již do 18. 8. 2021**, kdy začne platit emisní limit pro TZL dle závěru o BAT ve výši 2-8 mg/m³. V období od 1. 7. do 31. 12. 2020 byly však podle aktuální zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení emise TZL v zařízení ve výši 13,33 mg/m³ (Linka 1) a 11,41 mg/m³ (Linka 2). Provozovatel tak bude muset do srpna 2021 dosáhnout zhruba třetinového snížení emisí TZL oproti stavu před instalací látkových filtrů. Vzhledem k tomu, že o výjimku z emisního limitu TZL provozovatel nepožádal, lze očekávat, že k tomuto snížení skutečně dojde.

Každé snížení emisí TZL má přitom nutně vliv také na záchyt Hg, jejíž část je vázána na pevné částice popílku (Hg^p). Nelze proto přistoupit ani na argument provozovatele, který v napadeném rozhodnutí převzal krajský úřad, že látkové filtry budou nejprve optimalizovány ve vztahu k emisím TZL, a teprve poté k zachytu Hg (str. 37 napadeného rozhodnutí). **Optimalizace se totiž týká záchytu pevných částic obecně**, přičemž na některých z nich je navázána Hg.

Odvolatel proto shrnuje, že látkové filtry v zařízení již v současnosti snižují emise Hg. Krajský úřad způsobil nesprávnost a nezákonnost svého rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, když účinky látkových filtrů při posuzování žádosti a stanovení emisního limitu Hg v rozporu s druhým rozhodnutím MŽP nevzal v úvahu, ačkoli jím byl dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán.

1. 2. Krajský úřad z neakreditovaného měření Hg vyvodil nesprávné závěry o nemožnosti vyhodnotit účinnost látkových filtrů

Provozovatel během řízení v rozporu s oběma rozhodnutími MŽP soustavně **odmítá jakkoli vyčíslit účinky látkových filtrů** na emise Hg v zařízení. **V prvním rozhodnutí MŽP** (str. 47) je uvedeno, že „[t]řetím důvodem ke zrušení rozhodnutí o 20. změně IP a vrácení věci k novému projednání bylo nedostatečné zdůvodnění stanovené hodnoty emisního limitu Hg.“ Stejně tak **ve druhém rozhodnutí MŽP** (str. 128) je uvedeno, že „nebyla dostatečně zdůvodněna hodnota návrhového emisního limitu Hg“ a dále MŽP uvádí, že při stanovení emisního limitu by měl provozovatel, resp. krajský úřad, **zvážit jednak hodnotu bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí, a dále odhad účinku technologie látkových filtrů**. V případě, že by účinky látkových filtrů nebyly v navrženém emisním limitu zohledněny, není možné je zvažovat ani v rámci ekonomického posouzení. Konkrétně k tomu MŽP uvedlo:

„Provozovatel nechce uvádět žádný (ani velmi konzervativní) odhad efektu na snížení emisí Hg a nenavrhuje žádnou podmínku provozu (limit), která by omezila možnost redukce emisí v návrhovém scénáři. Příslušná měření účinnosti látkových filtrů nejsou k dispozici z objektivních důvodů, protože technologie není zatím v provozu. Metodika z roku 2019 (str. 6) situaci řeší odkazem na vyhodnocení potenciálního efektu. Pokud potenciální efekt vyhodnotit nelze, a to ani velmi konzervativním odhadem, tak je pro účely hodnocení jediným vhodným postupem považovat tento efekt za nulový. Z logiky věci budou započitatelné investice do snížení emisí také nulové.“ (druhé rozhodnutí MŽP, str. 126)

Odvolatel upozorňuje, že důvody pro objektivní neexistenci dat o účinnosti látkových filtrů ve vztahu k blokům B3 a B4 již odpadly. Látkové filtry totiž byly na blocích B3 a B4 zprovozněny již

v listopadu 2020,⁵ zatímco na blocích B1 a B2 by měly být instalovány zřejmě během léta 2021.⁶ Odvolatel proto v řízení před krajským úřadem požadoval, aby provozovatel **předložil aktuální data (od listopadu 2020) o emisích Hg na blocích B3 a B4**, resp. na Lince 2, do níž jsou za běžných provozních podmínek vedeny spaliny z těchto bloků, na jejichž základě by byla výše návrhového emisního limitu v souladu s druhým rozhodnutím MŽP upravena.

Provozovatel nová data o emisích Hg od listopadu 2020 sice předložil, avšak v podobě, která je naprosto nedostatečná (podrobněji viz níže). Z uvedených dat proto nelze vyvozovat jakékoliv jednoznačné závěry o vlivu látkových filtrů na odstraňování Hg. Krajský úřad postupoval nesprávně, když doplněná data v podobě poskytnuté provozovatelem bez výhrad akceptoval, a dokonce z nich nesprávně dovodil závadějící závěr, že „z provozních měření vyplývá, že se vliv látkových filtrů na emise Hg ještě plně neprojevil, neboť jejich optimalizace ještě nebyla ukončena.“ (str. 21 napadeného rozhodnutí). **Při stanovení emisního limitu Hg se proto krajský úřad řídil pouze bezpečně zjištěným stavem z počátku roku 2020⁷, aniž by provozovatele vyzval k doplnění přesnějších dat, díky kterým by bylo možné efekt látkových filtrů na emise Hg alespoň částečně vyhodnotit.**

Data z provozního měření Hg ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) na Lince 1 (od 12. 4. 2019 do 12. 4. 2021) a na Lince 2 (od 19. 2. 2020 do 30. 4. 2021) provozovatel předložil na ústním jednání. Jedná se o hodnoty průměrných koncentrací Hg pro jednotlivé linky v jednotlivých měsících, kdy probíhalo měření, a také aritmetické průměry těchto koncentrací pro jednotlivé roky (2019, 2020 a 2021). Tato měření **nejsou akreditovaná**, a proto je třeba k jejich interpretaci přistupovat s rezervou, jak ostatně upozorňovali na jednání i zástupci provozovatele (viz str. 3 protokolu z ústního jednání a přílohu protokolu).

Dle MP MŽP (str. 6. pozn. pod čarou č. 14) je přitom v případě spalovacích zařízení s příkonem nad 300 MWt k zjištění aktuálních emisí Hg třeba využít **postup dle normy ČSN EN 14884** Kvalita ovzduší - Stacionární zdroje emisí - Stanovení celkového obsahu rtuti: automatizované měřicí systémy. Během měření má být dle MP MŽP zároveň prokázáno trvalé udržení kvality během následného provozu postupem QAL 3 (*Quality Assurance Level 3*). Provozovatelem předložené údaje pocházejí z neakreditovaného měření, nesplňují tedy postup dle výše citované normy a **nevyhovují požadavkům MP MŽP na stanovení bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí Hg a nelze na jejich základě posuzovat vliv látkových filtrů na emise Hg.** Krajský úřad postupoval správně, když data z provozního měření pro stanovení bezpečně zjištěného aktuálního stavu nepoužil. **Úvaha krajského úřadu, že provozního měření vyplývá, že „výslednou účinnost těchto látkových filtrů nelze v současné době realisticky stanovit“ (str. 37 napadeného rozhodnutí) je však nesprávná** a ve výsledku vedla ke stanovení nepřiměřeně vysokého emisního limitu Hg, který nezohledňuje reálné možnosti zařízení.

Dále odvolatel nad rámec výše uvedeného uvádí, že ani v případě, kdy by byly údaje předložené provozovatelem zjištěny akreditovaným měřením, pro zjištění aktuálního stavu emisí by bylo třeba, aby obsahovaly mnohem vyšší míru podrobnosti. Výsledky provozního měření **nejsou doplněny**

⁵ Dle informací poskytnutých příslušným stavebním úřadem, Ministerstvem průmyslu a obchodu, dne 16. 4. 2021, sdělení č. j. MPO 324033/2021.

⁶ Informace v žádosti nejsou v tomto ohledu zcela jednoznačné (viz harmonogram opatření na str. 7 žádosti a informace na str. 7 odborného posouzení), ale z důvodu potřeby splnění emisních limitů TZL odvolatel očekává, že k instalaci látkových filtrů by mělo dojít u bloků B1 a B2 do srpna 2021.

⁷ Provozovatel již dříve předložil k prokázání bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí Hg, protokoly z kontinuálního měření na Lince 2 ze dnů 3. – 12. 2. 2020, které bylo provedeno společností Orgrez, a.s., a protokol z kontinuálního měření na Lince 1, které proběhlo rovněž ve dnech 3. – 12. 2. 2020, a bylo provedeno provozovatelem za následné autorizace společností Orgrez, a.s.

dostatečnými doprovodnými informacemi a nelze je proto využít ani jako pomocný indikátor k vyčíslení aktuálních emisí Hg, ani na jejich základě usuzovat, zda a jakým způsobem se na zařízení projevily efekty látkových filtrů nainstalovaných na blocích B3 a B4. Jedná se o níže uvedené informace, jejichž doplnění by mohlo přispět k lepší vypovídající hodnotě provozního měření:

- Není jasné, zda byly během měření **provozovány všechny technologie**, jejichž sekundárním účinkem může být také snižování emisí Hg, jak požaduje MP MŽP (pozn. pod čarou č. 12),
- Není jasné, **zda bylo zařízení v daných měsících v běžném provozu**, nebo zda bylo provozováno např. na nižší než nominální výkon, což by mohlo mít vliv na výši emisí Hg v daném časovém období,
- Měsíční a roční průměrné hodnoty koncentrací emisí by neměly být aritmetickým průměrem, nýbrž **váženým průměrem na základě aktuálního objemu produkovaných spalin**, aby nedocházelo k deformaci výsledku měření z důvodu odchylek při nestandardních provozních stavech,
- Není jasné, zda byly do průměrů zahrnuty i **jiné než běžné provozní podmínky** (viz § 2 písm. l) zákona o integrované prevenci),
- Není jasné, **kteřé z bloků byly v době měření provozované**, případně jakou částí se podílely na tvorbě spalin,
- Není jasné, zda během měření **docházelo ke standardní distribuci spalin** do jednotlivých linek odsíření (bloky B1 a B2 do Linky 1, bloky B3 a B4 do Linky 2), nebo zda došlo v některých měsících k výpadku absorberu některé z linek a tím pádem i ke změnám distribuce spalin skrze systém kouřovodů.

Dále odvolatel upozorňuje, že údaje z provozního měření Hg, které provozovatel předložil na ústním jednání, byly získány **jak v období před listopadem 2020** (tj. měsíc instalace látkových filtrů na blocích B3 a B4), **tak později**. Z hlediska zohlednění vlivu látkových filtrů na emise Hg jsou však relevantní zejm. hodnoty emisí naměřené na Lince 2 (bloky B3 a B4) v období od listopadu 2020.

Aritmetický průměr hodnot zjištěných provozním měřením provozovatele **na Lince 2 od listopadu 2020 do dubna 2021 včetně je 25,45 µg/m³**. Jak bylo výše uvedeno, není jasné, jaké bloky se jakou měrou podílely na takto změřené koncentraci Hg, ani jaké technologie byly v době měření v provozu. **Pokud by tyto koncentrace měly být považovány za výsledný stav** po instalaci látkových filtrů, znamenalo by to, že oproti výše uvedeným měřením z února 2020 došlo zhruba k zachování původních emisí Hg. Ačkoli je takovýto výsledek instalace látkových filtrů nepravděpodobný, odvolatel upozorňuje, že **v takovém případě by látkové filtry neměly být vůbec zahrnuty v ekonomickém hodnocení žádosti, neboť žádným způsobem nepřispěly ke snížení emisí Hg** (k tomu podrobněji viz podkapitola 1. 5. této části odvolání).

Odvolatel shrnuje, že provozovatelem doplněné neakreditované provozní měření Hg je zcela nedostatečné jak pro účely posouzení žádosti a stanovení emisního limitu Hg, tak z hlediska splnění požadavků druhého rozhodnutí MŽP v této věci. Krajský úřad postupoval nesprávně, když provozovatele nevyzval k doplnění nového indikativního kontinuálního měření Hg (podrobněji viz dále podkapitola 1. 3, tohoto odvolání), ani sám nevyčísлил účinky látkových filtrů na emise Hg na základě dostupných vědeckých studií, ani neodstranil náklady na látkové filtry z ekonomického hodnocení žádosti (viz podkapitoly 1. 4. a 1. 5. této části odvolání). Namísto toho krajský úřad uvedl,

že účinnost látkových filtrů nelze v současné době realisticky stanovit a vycházel při stanovení emisního limitu pouze z neaktuálního bezpečně zjištěného aktuálního (sic!) stavu emisí z počátku roku 2020. Vlivem tohoto postupu došlo ke stanovení nepřiměřeně vysokého emisního limitu Hg, který nezohledňuje reálné možnosti zařízení a je proto v rozporu s požadavkem § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci na zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

1. 3. Krajský úřad rozhodl na základě neaktuálního skutkového stavu

MP MŽP (str. 4) ke stanovení emisního limitu pro Hg uvádí, že „[p]ro emise Hg se jako maximum pro návrhový emisní limit doporučuje uplatnit hodnotu, která odpovídá bezpečně zjištěnému aktuálnímu stavu (...). **Preferovány jsou však nižší hodnoty.**“ Bezpečně zjištěný aktuální stav má být navíc dle MP MŽP určen tak, že při indikativním kontinuálním měření Hg „[v] optimálním případě **musí být veškeré instalované koncové technologie, které mohou sekundárně snižovat emise Hg, v době měření provozovány s nejvyšší dlouhodobě udržitelnou a technicky možnou účinností.**“ (pozn. pod čarou č. 12, zvýrazněno odvolatelem)

Krajský úřad stanovil emisní limit na základě bezpečně zjištěného stavu emisí z počátku roku 2020, kdy ještě nebyly v zařízení instalovány látkové filtry, které mohou podstatě přispět ke snížení emisí Hg. **Výše citovaný požadavek dle MP MŽP tedy u předloženého kontinuálního měření Hg nebyl splněn.** Pro rozhodování správního orgánu je přitom podle judikatury správních soudů **rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí** (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 165/2018-40, odst. 18). Bylo tedy povinností krajského úřadu zjistit podle § 3 správního řádu skutkový stav odpovídající době vydání rozhodnutí, nikoli době podání žádosti.

Krajský úřad svůj postup odůvodňuje odkazem na druhé rozhodnutí MŽP, z nějž krajský úřad v napadeném rozhodnutí cituje: „V dopise ze dne 20. 7. 2020 provozovatel doplnil informaci, že technologie ke snižování emisí byly v době měření emisí provozovány s nejvyšší dlouhodobě udržitelnou a technicky možnou účinností. Ministerstvo považuje požadavky metodiky MŽP z roku 2019 na bezpečné zjištění aktuálního stavu emisí Hg (str. 6) za splněné.“ (str. 117 druhého rozhodnutí MŽP) Odvolatel nicméně upozorňuje, že zmíněné ujištění provozovatele se vztahuje ke kontinuálnímu měření z počátku roku 2020, které není dostatečně aktuální pro bezpečné zjištění stavu emisí pro rozhodnutí. Jak již ale odvolatel vysvětlil výše, skutkové okolnosti od doby vydání druhého rozhodnutí v této věci se změnilly a je proto povinností provozovatele předložit řádně aktualizované podklady.

Dále krajský úřad uvádí, že „příslušné technologie mají být v době měření provozovány s nejvyšší dlouhodobě udržitelnou a technicky možnou účinností. S ohledem na skutečnost, že provoz látkových filtrů na blocích B3 a B4 není v současnosti plně optimalizován, by tak nové indikativní kontinuální měření nebylo dle názoru úřadu reprezentativním podkladem pro stanovení bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí Hg.“ (str. 38 napadeného rozhodnutí) Odvolatel upozorňuje, že ani na tento důvod nezohlednění efektu látkových filtrů nelze přistoupit. Skutečnost, že má být technologie látkových filtrů částečně optimalizována i po 18. 8. 2021 žádným způsobem nevylučuje možnost zjistit aktuální stav emisí Hg před vydáním rozhodnutí ve věci. Při absenci tohoto postupu by totiž nebylo zřejmé, nakolik bude optimalizace látkových filtrů po dni 18. 8. 2021 skutečně nutná, neboť o jejich dosavadním reálném efektu k odstranění Hg provozovatel doposud odmítl poskytnout jakékoliv relevantní informace.

Odvolatel je proto přesvědčen, že pro splnění podmínek dle MP MŽP by bylo třeba, aby krajský úřad vyzval provozovatele k doložení **nového indikativního kontinuálního měření Hg,**

provedeného akreditovaným subjektem dle příslušné technické normy. Zároveň by bylo třeba, aby během měření byly splněny všechny **další podmínky dle MP MŽP** – mělo by se jednat o standardní provoz zdroje, za současného využití veškerých instalovaných koncových technologií, které mohou sekundárně snižovat emise Hg. K prokázání splnění této podmínky je třeba, aby provozovatel doložil také dosahované koncentrace emisí SO₂ a TZL, neboť technologie k jejich snižování mají sekundární vliv také na emise Hg. Zároveň by bylo třeba, aby provozovatel toto měření doplnil o transparentní informace, pokud jde o výkon jednotlivých bloků zařízení, množství vznikajících spalin a jejich distribuci mezi linky odsíření.

Na základě takto **transparentně bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí z roku 2021**, po prokázání splnění podmínek dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, by bylo možné **stanovit emisní limit Hg** – samozřejmě po zvážení aktuální a očekávané účinnosti látkových filtrů v jednotlivých částech zařízení. Vzhledem k obvyklému efektu látkových filtrů na emise Hg (viz podkapitola 1. 4. této části vyjádření) však odvolatel upozorňuje, **že v případě transparentně a korektně zjištěného aktuálního stavu emisí by pravděpodobně bylo zjištěno, že žádost o výjimku v požadovaném rozsahu nemá oporu v aktuálním stavu emisí Hg a nelze jí v souladu s MP MŽP vyhovět.**

1. 4. Krajský úřad nevyhodnotil potenciální efekt látkových filtrů ani na základě dostupných informací

Jelikož krajský úřad nevyzval provozovatele k předložené nového (tj. aktuálního) indikativního měření Hg, měl povinnost v souladu s druhým rozhodnutím MŽP (str. 126) **alespoň odhadnout efekt látkových filtrů** na zařízení na základě dostupných informací. S tímto postupem pro stanovení bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí Hg počítá také MP MŽP: „*Pokud nejsou taková data [při provozu veškerých instalovaných koncových technologií] k dispozici, musí být alespoň vyhodnocen potenciální efekt uvedených technologií na emise Hg.*“ (pozn. č. 12, zvýrazněno odvolatelem) Tento odhad lze učinit buď na základě závazku dodavatele látkových filtrů k dosažení určité účinnosti zachytu TZL či Hg, případně na základě dostupných vědeckých a technických studií, ideálně kombinací obou zdrojů. Krajský úřad však v napadeném rozhodnutí odmítl takový odhad učinit.

V reakci na argument odvolatele, že je běžnou praxí, aby se dodavatel ve smlouvě o dodávce technologie ke snížení emisí (v tomto případě látkových filtrů) zavázal k dosažení určité účinnosti této technologie⁸, krajský úřad uvedl, že má smlouvu (na rozdíl od odvolatele a ostatních účastníků řízení) v plném znění k dispozici, „*[p]ředložený dokument nicméně informace o garantované (ani předpokládané) účinnosti látkových filtrů ve vztahu k emisím Hg neobsahuje, neboť jsou primárně určeny k redukci emisí TZL (ve vztahu k TZL je uvedena v Provozním řádu na str. 16 účinnost látkových filtrů podle výrobce ve výši 99,984 % a u elektrostatických ve výši 99,24 %).*“ (str. 38 napadeného rozhodnutí) Účinnost látkových filtrů vzhledem k emisím Hg by bylo možné dovodit, pokud by byla známá distribuce jednotlivých forem Hg (zejm. podíl Hg^P – rtuti vázané na pevných částicích a Hg⁰ – elementární rtuti) ve spalinách. Tyto údaje je možné zjistit měřeními a provozovateli jsou pravděpodobně známy, případně lze tyto údaje zjistit z odborné literatury či vědeckých studií (viz dále). Odvolatel je tedy přesvědčen, že provozovateli i dodavatelé musí být přibližná účinnost dodaných látkových filtrů na odstranění Hg známa, ať už díky informacím o distribuci forem Hg ve

⁸ Např. ve správním řízení týkajícím se Elektrárny Mělník I. provozovatel doložil informace o očekávané účinnosti technologie GORE k zachytu Hg, a to právě na základě smlouvy s dodavatelem této technologie. Jedná se o řízení vedené před Krajským úřadem Středočeského kraje pod sp. zn. SZ_074712/2020/KUSK/7.

⁸ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, str. 17.

spalinách, nebo alespoň z jiných dokumentů poskytnutých dodavatelem provozovateli, jejichž existenci provozovatel krajskému úřadu zamlčuje.

Dále odvolatel navrhl, aby krajský úřad v případě nezískání uvedených informací o stavu fungování látkových filtrů a jejich očekávané účinnosti při stanovení emisního limitu sám odhadl efekt látkových filtrů dle dostupných vědeckých studií. Odvolatel ve svých podáních opakovaně odkazoval na dostupné zahraniční i české studie, které se shodují, že **látkové filtry mohou mít účinnost záchytu velmi jemných prachových částic, na které může být Hg vázána, až 99,9 %**, naopak nemají přílišný vliv na plynné částice Hg.⁹ Podle výzkumu ÚJV Řež, a.s., který se zabýval měření záchytu Hg na látkových filtrech, se pohybuje **záchyt celkové Hg na úrovni 67,3 %**, přičemž látkové filtry byly schopny zachytit 81 % Hg⁰ (elementární rtuť), 33,7 % Hg²⁺ (oxidovaná rtuť) a 80 % Hg^p (rtuť vázaná na částice popílku).¹⁰ Obdobné výsledky je možné očekávat i u zařízení v projednávané věci. Odborné studie z Číny obdobně jako výzkum ÚJV Řež, a.s., uvádějí, že účinnost záchytu Hg je u **látkových filtrů v průměru 67 %**.¹¹ Stejně tak provozovatel elektrárny Opatovice v probíhajícím řízení o výjimce uvádí očekávanou účinnost záchytu rtuti látkovými filtry ve výši 67,5 %.¹²

Krajský úřad však efekt látkových filtrů na základě uvedených vědeckých studií žádným způsobem nevyhodnotil a to bez jakéhokoliv odůvodnění (srov. str. 38 napadeného rozhodnutí, kde má být uvedena připomínka vypořádána). Krajský úřad pouze v jiné části napadeného rozhodnutí uvádí, že *„lze předpokládat, že účinnost tkaninového filtru odpovídá minimálně nejvyšší dosažitelné účinnosti elektrostatického odlučovače, tj. že tkaninové filtry budou mít minimálně efekt elektrostatických odlučovačů,“* z čehož následně vyvozuje, že *„[d]le názoru úřadu se účinnost kombinace elektrostatických odlučovačů a mokrého odsíření spalin (tj. BAT technik používaných v zařízení) ve výše uváděné výši cca 60 %, již projevila v emisích Hg naměřených v únoru 2020.“* (str. 23 napadeného rozhodnutí) Jinými slovy, **krajský úřad při nezohlednění výsledků citovaných vědeckých studií pravděpodobně vycházel z předpokladu, že vliv nově nainstalovaných látkových filtrů na odstranění Hg je stejný, resp. obdobný, jako dřívější vliv elektrostatických odlučovačů**. Pokud je v očích krajského úřadu vliv elektrostatických odlučovačů a látkových filtrů na odstranění Hg obdobný, může z jeho pohledu působit logicky, že výsledky vědeckých studií nijak nezohlednil. Odvolatel nicméně upozorňuje na skutečnost, že **základní předpoklad krajského úřadu o údajně srovnatelné účinnosti elektrostatických odlučovačů a látkových filtrů na odstranění emisní Hg je zcela chybný a ve svém důsledku způsobuje rozpor s druhým rozhodnutím MŽP**.

Odvolatel v první řadě upozorňuje, že je všeobecné známým faktem, že **elektrostatické odlučovače nainstalované na zařízení nefungovaly a musely být proto odstraněny**. Technologie elektrostatických odlučovačů nebyla v zařízení využita, neboť byla nesprávně instalována. Ředitel zařízení Václav Matys k tomu uvedl: *„V roce 2015 a 2016 jsme například dělali velkou obnovu na blocích 3 a 4. Stála nás téměř tři miliardy korun, ale dodavateli se bohužel nepovedlo dodržet garantované parametry.“*¹³ Účinky elektrostatických odlučovačů se neprojevíly ani v emisích

⁹ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, str. 17.

¹⁰ Odborná zpráva o postupu prací a dosažených výsledcích za rok 2018, týkající se projektu č. TK01020101, s názvem Snížení koncentrací Hg, HCl a HF z velkých průmyslových zdrojů, kterou zpracovala organizace ÚJV Řež, a.s., prostřednictvím řešitele Ing. Viléma Hanzala, Ph.D. Zpráva je součástí správního spisu – byla zaslána krajskému úřadu jako příloha vyjádření spolku Frank Bold Society, z.s.

¹¹ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, s. 49.

¹² Jedná se o řízení vedené před Krajským úřadem kraje Vysočina pod sp. zn. OZPZ 504/2021 Okr. Tato informace je uvedena na str. 14 odborného posouzení, které je k dispozici u příslušného krajského úřadu.

¹³ Viz: <https://iuhli.cz/musime-posbirat-30-pingpongovych-micku-v-02-arene/>

TZL, které byly až do instalace látkových filtrů v roce 2020 podobné: na lince L1 - 21,61 mg/m³ (2015), 24,43 mg/m³ (2016), 17,33 mg/m³ (2017), 26,76 mg/m³ (2018), 26,3 mg/m³ (2019), 13,33 mg/m³ (2020); na lince L2 – 20,92 mg/m³ (2015), 23,94 mg/m³ (2016), 21,74 mg/m³ (2017), 24,69 mg/m³ (2018), 31,02 mg/m³ (2019), 11,41 mg/m³ (2020).¹⁴ Pokud se účinky elektrostatických odlučovačů neprojeví u emisí TZL, nemohly se projevit ani, pokud jde o emise Hg.

Pochybení dodavatele elektrostatických odlučovačů vyústilo v následnou potřebu provozovatele tuto technologii nahradit látkovými filtry, aby byly vůbec splněny emisní limity pro TZL účinné od 30. 6. 2020, případně dále emisní limity dle závěrů o BAT. **Je proto zřejmé, že efekt kombinace elektrostatických odlučovačů a mokrého odsíření nemohl být v únoru 2020 obdobný efektu později nainstalovaných látkových filtrů, jak nesprávně tvrdí krajský úřad.**

Z výše uvedeného vyplývá, že efekt elektrostatických odlučovačů na odstranění emisí Hg se v únoru 2020 pravděpodobně nemohl vůbec projevit a emise Hg byly v tomto případě odstraněny primárně díky efektu mokrého odsíření. I kdyby však elektrostatické odlučovače fungovaly bez komplikací, je obecně známo, že látkové filtry **mají vyšší účinnost záchytu Hg než elektrostatické odlučovače.**¹⁵ Odborné studie z Číny obdobně jako výzkum ÚJV Řež, a.s., uvádějí, že účinnost záchytu Hg u elektrostatických odlučovačů je 29 % a u **látkových filtrů v průměru 67 %.**¹⁶

Na tento problém již dvakrát upozornilo MŽP ve svých rozhodnutích o podaných odvoláních. **Ve druhém rozhodnutí** MŽP (str. 128) je uvedeno, že „nebyla dostatečně zdůvodněna hodnota návrhového emisního limitu Hg...“ a dále MŽP uvádí, že při stanovení emisního limitu by měl provozovatel, resp. krajský úřad, **zvážit** jednak hodnotu bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí, a dále **odhad účinku technologie látkových filtrů** (viz str. 119 a 128 rozhodnutí).

Krajský úřad proto postupoval nesprávně a v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, když emisní limit stanovil bez zohlednění odhadu účinku látkových filtrů na výsledné emisní koncentrace. Naměřené emise Hg v zařízení v únoru 2020, tedy před instalací látkových filtrů a bez funkčních elektrostatických odlučovačů, byly 22,46 µg/m³ (průměr za obě linky). Pokud by 67,3 % těchto emisí bylo novými látkovými filtry zachyceno, jak předpokládají dvě na sobě nezávislé studie, **výsledná hodnota emisí Hg by byla 7,34 µg/m³, tedy téměř na úrovni dle závěrů o BAT.** Na základě odhadu účinku látkových filtrů dle vědeckých studií tedy měl krajský úřad **žádot provozovatele o výjimku z emisních limitů Hg zamítnout, případně stanovit emisní limit max. ve výši 8 µg/m³.** Stanovením emisního limitu ve výši 23 µg/m³ poskytl krajský úřad provozovateli nepřiměřenou rezervu k navyšování emisí a tím porušil § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

1. 5. Krajský úřad neodstranil náklady na látkové filtry z ekonomického hodnocení

Jelikož krajský úřad nevyzval provozovatele k předložené nového indikativního kontinuálního měření Hg, ani neodhadl účinky látkových filtrů na základě dostupných informací, měl krajský úřad podle druhého rozhodnutí MŽP (str. 119) povinnost odstranit náklady na látkové filtry z ekonomického hodnocení. Krajský úřad však náklady na látkové filtry z ekonomického hodnocení neodstranil s odůvodněním, že „[v]zhledem k tomu, že instalace látkových filtrů podle údajů v žádosti povede ke snížení emisí rtuti, je zahrnutí nákladů na tuto technologii do ekonomického hodnocení v souladu s rozhodnutím MŽP 2021 str. 124 tj. náklady na tuto technologii jsou v ekonomickém

¹⁴ Údaje dle zpráv o plnění integrovaného povolení za jednotlivé roky.

¹⁵ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, s. 49.

¹⁶ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, s. 49.

hodnocení zahrnutý v souladu s požadavky rozhodnutí MŽP 2021, pouze ve výši 65 % této investice i v souladu s metodikou MŽP str. 14 pozn. 29.“ (str. 38 napadeného rozhodnutí)

Odvolatel namítá, že tato úvaha krajského úřadu by byla správná, avšak pouze za předpokladu, kdy by krajský úřad zároveň promítl pozitivní efekty látkových filtrů do stanoveného emisního limitu Hg. Nicméně, jak bylo podrobně popsáno v podkapitolách výše, krajský úřad ani tentokrát „neprovedl ani konzervativní odhad efektu instalovaných tkaninových filtrů na předpokládané hodnoty výstupních hmotnostních koncentrací Hg v období výjimky.“ (str. 119 druhého rozhodnutí MŽP) Druhé rozhodnutí MŽP je přitom nutné interpretovat v jeho celistvosti. Krajský úřad měl tedy primárně povinnost zohlednit efekt látkových filtrů při stanovení emisního limitu, a až poté zahrnout efekt látkových filtrů do ekonomického hodnocení. *A contrario*, za situace, kdy podle krajského úřadu efekt látkových filtrů při stanovení emisního limitu nelze nijak zohlednit, nelze dle druhého rozhodnutí náklady na látkové filtry ani částečně zahrnout do ekonomického hodnocení. Postup zvolený krajským úřadem je jednostranně výhodný pouze pro provozovatele, neboť mu jednak poskytuje nadhodnocený emisní limit, a navíc zkrusluje výsledky ekonomického hodnocení ve prospěch udělení výjimky.

V případě, kdy provozovatel odmítl předložit nové indikativní kontinuální měření Hg, případně odhadnout účinky látkových filtrů na základě dostupných informací, měl krajský úřad **dle druhého rozhodnutí MŽP** (str. 126) **náklady na látkové filtry odstranit z ekonomického hodnocení.** V druhém rozhodnutí MŽP (str. 129) je výslovně uvedeno:

*„Z metodiky MŽP k ekonomickému hodnocení (str. 14) řešenému problému odpovídá situace, kdy provozovatel provedl (a započítal) investici do látkového filtru (s výhradou i do elektrostátických odlučovačů), avšak tuto investici nelze považovat za vedoucí ke snížení emisí. Není k ní uveden žádný vynutitelný, odhadnutý či změřitelný efekt. Provozovatel nechce uvádět žádný (ani velmi konzervativní) odhad efektu na snížení emisí Hg a nenavrhuje žádnou podmínku provozu (limit), která by omezila možnost redukce emisí v návrhovém scénáři. Příslušná měření účinnosti látkových filtrů nejsou k dispozici z objektivních důvodů, protože technologie není zatím v provozu. Metodika z roku 2019 (str. 6) situaci řeší odkazem na vyhodnocení potenciálního efektu. **Pokud potenciální efekt vyhodnotit nelze, a to ani velmi konzervativním odhadem, tak je pro účely hodnocení jediným vhodným postupem považovat tento efekt za nulový. Z logiky věci budou započitatelné investice do snížení emisí také nulové.**“*

Krajský úřad však úpravu ekonomického hodnocení požadovanou v druhém rozhodnutí MŽP neprovedl. Ačkoli tato úprava není povinností odvolatele, nýbrž provozovatele, resp. krajského úřadu, odvolatel v rámci výpočtové tabulky Hg v návrhovém i BAT scénáři odstranil náklady na látkové filtry (investiční i provozní). V rámci obou scénářů byla odečtena částka ročních účetních odpisů ve výši 149 855 000 Kč a provozních nákladů ve výši 44 956 000 Kč. **Vzhledem k tomu, že návrhový scénář nezahrnuje jiné náklady než související s látkovými filtry, po provedené úpravě jsou celkové náklady tohoto scénáře nulové.** Náklady BAT scénáře byly rovněž významně sníženy, neboť investiční náklady technologie vstřikování aktivního uhlí (ACI) jsou oproti látkovým filtrům podstatně nižší.

Výsledek těchto úprav znázorňuje následující tabulka nákladové struktury:

Nákladová struktura

Parametr	Jednotka	NS	BAT	Rozdíl
1. Roční účetní odpisy	tis. Kč	0	9 508	9 508

2. Provozní náklady	tis. Kč	0	34 691	34 691
3. Nepřímé náklady	tis. Kč	0	0	0
4. Daňové efekty a dotace	tis. Kč	0	0	0
5. Náklady na kompenzační opatření**	tis. Kč	0	0	0
A. Náklady technologie celkem (1+2+3+4)	tis. Kč	0	44 199	44 199
6. Zamezené náklady	tis. Kč	0	0	0
7. Výnosy	tis. Kč	0	0	0
B. Přínosy technologie celkem (6+7)	tis. Kč	0	0	0
Náklady - výnosy technologie (A-B)	tis. Kč	0	44 199	44 199
Ekonomická doba životnosti technologie	roky	0	10	-
Doba návratnosti	roky	-X-	-X-	-
Zůstatková cena	tis. Kč	0	-	-

Hodnocení ve vztahu k přiměřenosti nákladů dle MP MŽP by v takovémto případě **nebylo možné z části provést**, neboť by v rámci návrhového scénáře nedošlo ani k žádné investici do snížení emisí Hg, ani k jakémukoli snížení emisí Hg oproti stávajícímu stavu. Není proto možné vyčíslit hodnotu n_{NS} , tedy náklady na zamezení emisí Hg (Kč/kg), protože nedochází k žádnému snížení emisí Hg a ve jmenovateli vzorce [12] dle MP MŽP by musela být dosazena 0, kterou však nelze dělit. Tato hodnota je přitom potřebná pro vyhodnocení kritérií: průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře vztažené na redukované množství polutantu a významnost rozdílu mezi nákladovostí scénáře BAT a návrhového scénáře.

Z výše uvedené tabulky lze zjistit alespoň hodnotu n_{BAT} , tedy měrné náklady na redukcii 1 kg Hg v BAT scénáři. Vzhledem k tomu, že v BAT scénáři dochází k redukcii emisí Hg ve výši 205,777 kg/rok, měrné náklady na redukcii 1 kg Hg jsou po úpravě ekonomického hodnocení $n_{BAT} = 214\,790$ Kč/kg. Tato částka je přitom **násobně nižší** než mezní náklady $n_{ODV A}$ (677 000 Kč/kg, str. 21 MP MŽP) a referenční náklady $n_{REF A}$ (605 000 Kč, str. 25 MP MŽP). To znamená, že **náklady na zamezení emisí Hg v BAT scénáři jsou nižší než spodní hranice** obvyklých nákladů na snižování emisí v oboru teplárenství a energetiky, a zároveň také než nižší hodnota, obecně vyčísľující dopady na životní prostředí na tunu daného polutantu. Tato skutečnost je relevantní při hodnocení kritérií náklady v odvětví (3.3) a referenční náklady (3.4) dle MP MŽP. Pro obě kritéria platí, že pokud je hodnota n_{BAT} nižší než $n_{ODV A}$, resp. $n_{REF A}$, **hodnocení těchto kritérií je negativní**, bez ohledu na hodnotu n_{NS} , kterou v projednávané věci nelze zjistit. Negativní hodnocení kritérií náklady v oboru (důležitost ***) a referenční náklady (důležitost **) **by přitom vedlo k negativnímu ekonomickému hodnocení výjimky**. Odvolatel níže pro přehlednost uvádí celkové ekonomické hodnocení po odstranění nákladů na látkové filtry:

Kritérium	Důležitost podle MP MŽP	Výsledek hodnocení
Průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře	*	Pozitivní
Průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře vztažené na redukované množství polutantu	**	Nelze hodnotit (nelze určit n_{NS})

Významnost rozdílu mezi nákladovostí scénáře BAT a návrhového scénáře	*	Nelze hodnotit (nelze určit n_{NS})
Vynutitelnost a kontrolovatelnost navržených opatření na jiném místě zařízení / na jiných zařízení	**	Opatření nebyla navržena
Náklady v oboru	***	Negativní (hodnocení lze provést i za absence n_{NS})
Referenční náklady	**	Negativní (hodnocení lze provést i za absence n_{NS})
Souhrnné hodnocení	5 * proti udělení výjimky 3 * nelze hodnotit 1 * pro udělení výjimky	

Pokud by krajský úřad provedl ekonomické hodnocení v souladu s druhým rozhodnutím MŽP, **nemohl by v souladu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci dojít k závěru**, že by „dosažení úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami popsány v závěrech o nejlepších dostupných technikách vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí.“ **Negativní ekonomické hodnocení je jednoznačným důvodem k zamítnutí žádosti o výjimku z emisního limitu Hg dle § 13 odst. 2 zákona o integrované prevenci. Krajský úřad postupoval v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, když výjimky i přesto udělil.**

2. Doba trvání udělené výjimky je nepřiměřeně dlouhá a harmonogram opatření nevede k nejrychlejšímu možnému snížení emisí

MŽP ve svém druhém rozhodnutí ohledně délky výjimky (6 let, stejně jako v nyní projednávané věci) a harmonogramu snižování emisí Hg (stejný harmonogram, jaký provozovatel předložil i v nyní projednávané věci) uvedlo, že „[s] ohledem na značné množství Hg, které může za dobu výjimky uniknout do životního prostředí, je žádoucí, aby na jedné straně měl provozovatel dostatečný prostor pro technické řešení snížení emisí, ale na druhé straně nevznikaly zbytečné prodlevy mezi jednotlivými kroky. **Při stanovování společného harmonogramu pro obě linky nežádoucí prodlevy nastávají.**“ (str. 121)

Krajský úřad však ve výroku B napadeného rozhodnutí opět stanovil jednotnou délku výjimky pro všechny části zařízení, ačkoli počítá na blocích B3 a B4 s dřívější realizací nových technických řešení. Konkrétně by podle žádosti (str. 8) mělo být na blocích B3 a B4 dosaženo úrovně emisí dle závěrů o BAT již během roku 2025. Stejně technické řešení má být u bloků B1 a B2 realizováno až o rok později, tedy během roku 2026. **Délka výjimky proto měla být krajským úřadem stanovena odlišně pro jednotlivé části zařízení – u bloků B3 a B4 by měla být přinejmenším o rok kratší.**

Krajský úřad shodnou dobu trvání výjimky pro všechny bloky zařízení odůvodnil tvrzením, že „[v]zhledem ke způsobu provozování zařízení, kdy emise ze zařízení jsou vypouštěny za absorbéry č. 1 a č. 2, do kterých mohou vstupovat emise ze dvou libovolných kotlů, není možné stanovit rozdílné emisní limity na jednotlivých linkách.“ (str. 19 napadeného rozhodnutí) Odvolatel je přesvědčen, že takové odůvodnění je zcela nesprávné.

V aktuálním provozním řádu zařízení je uvedeno, že „Každý absorbér je schopen zpracovat 100 % průtoku kouřových plynů ze dvou kotlů, přičemž **konfigurace kouřovodů umožňuje v případě odstávky jednoho z absorbérů využít kapacitu absorbérů i pro druhou dvojici kotlů.**“ (str. 26, zvýrazněno odvolatelem) Tvrzení krajského úřadu, že spaliny z jednotlivých bloků mohou být vedeny do kteréhokoli z absorbérů, je tedy pravdivé. Z provozního řádu však **nijak nevyplývá, že by stanovení rozdílného emisního limitu pro jednotlivé linky znemožňovalo či významně komplikovalo provoz zařízení.** Naopak, konfigurace kouřovodů pouze poskytuje provozovateli flexibilitu v případě odstávky jednoho z absorbérů.

Odvolatel především upozorňuje, že **v případě výpadku jednoho z absorbérů mohou i tak být v provozu pouze dva bloky zařízení.** Vzhledem k tomu, že koncentrace emisí Hg na blocích **B3 a B4** by dle aktuálně realizovaných opatření měly být nižší, spaliny z těchto bloků **mohou být nadále vedeny jak do Linky 1, tak do Linky 2.** Jediná konfigurace odvádění spalin, která by potenciálně mohla být problematická, je zavedení spalin z bloků B1 a B2 (při odstávce absorbérů na Lince 1) do Linky 2, pro kterou by měl být stanoven přísnější emisní limit.

V případě na který v průběhu řízení poukazoval provozovatel, tedy pokud by došlo k odstávce absorbérů na Lince 1, stačí, když bude provozovatel vždy provozovat pouze bloky B3 a B4, které mají lepší emisní parametry. **Stanovit odlišné emisní limity pro bloky B1 a B2 a bloky B3 a B4 tedy lze. Zda budou plněny, záleží pouze na způsobu provozu zařízení ze strany provozovatele.** Odvolatel proto tento argument krajského úřadu ohledně nemožnosti stanovení odlišných emisních limitů pro jednotlivé linky zařízení považuje za neopodstatněný.

MŽP ve druhém rozhodnutí dále upozorňovalo, na příliš dlouhou (dvouletou) dobu garančního provozu látkových filtrů a konstatovalo, že „[v] případě zkrácení doby na optimalizaci provozu **by mohlo dojít k dřívějšímu výběru nových technologií a následnému poptávkovému řízení.**“ (str. 121-122 druhého rozhodnutí MŽP) Provozovatel následně ve svém vyjádření (odst. 8.8) upřesnil, že garančním provozem se rozumí doba, kdy je dodavatelem poskytována záruka jakosti dodané technologie, a v žádosti (str. 8) uvedl, že **délka optimalizace látkových filtrů by měla být 6 měsíců.**

I přes kratší (šestiměsíční) dobu optimalizace však krajský úřad po provozovateli v uloženém závazném harmonogramu požaduje, aby zprávu o optimalizaci látkových filtrů včetně výsledků měření Hg předložil **až k datu 30. 4. 2023**, tedy téměř dva roky po udělení výjimky, a to se stejným odůvodněním, proti kterému se MŽP v druhém rozhodnutí vymezilo, a totiž že „*dle sdělení provozovatele na ústním jednání 2020 trvá standardní ladění nových technologií od dodavatele 2 roky a pak ještě probíhá optimalizace provozu.*“ (str. 18 napadeného rozhodnutí) Není přitom zřejmé, proč krajský úřad při stanovení závazného harmonogramu nezohlednil aktuálnější informaci z žádosti (str. 8), že délka optimalizace látkových filtrů bude ve skutečnosti výrazně kratší.

Krajský úřad v odůvodnění závazného harmonogramu uvádí, že vycházel z návrhu provozovatele na str. 7-9 žádosti, „*který byl úřadem upřesněn o předkládání jednotlivých zpráv včetně upřesnění obsahu těchto zpráv tak, aby bylo možné průběžně vyhodnocovat, že provozovatel provádí postupná opatření vedoucí k souladu zařízení se Závěry o BAT*“ (str. 18 napadeného rozhodnutí). Odvolatel

připouští, že upřesněný harmonogram krajskému úřadu skutečně umožní pravidelně a podrobně vyhodnocovat, zda jsou provozovatelem přijímána opatření k dosažení emisních limitů podle Závěrů o BAT. Zároveň však odvolatel namítá, že **přijatý harmonogram je i nadále příliš benevolentní a nevede provozovatele v souladu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a druhým rozhodnutím MŽP k co nejrychlejšímu dosažení emisních limitů spojených s BAT.**

Závazný harmonogram přijatý krajským úřadem vypadá následovně (hodnocení má probíhat vždy ke dni 30. 4 v rámci zprávy o plnění integrovaného povolení):

1. **2022** – Předložení zprávy o průběhu zkušební (garančního) provozu látkových filtrů, s vlivem na vypouštěné emise.
2. **2023** – Předložení zprávy o optimalizaci látkových filtrů včetně výsledků měření emisí Hg
3. **2024** – Předložení zprávy o zkouškách a testech nových technologií včetně výsledků měření emisí Hg z tohoto testování
4. **17. 8. 2024** – Předložení zprávy o vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na reálné snížení emisí Hg a předložení studie proveditelnosti opatření k dalšímu snížení emisí Hg obsahující návrh opatření, která povedou k dosažení úrovně emisí dle závěrů o BAT. Bude proveden přezkum integrovaného povolení a na základě jeho výsledku bude případně stanoven nový nižší emisní limit pro Hg.
5. **2025** - Předložení zprávy o výběru vhodné technologie ke snížení emisí Hg na úroveň Závěrů o BAT
6. **2026** – Předložení zprávy o realizaci opatření ke snížení emisí Hg na blocích B3 a B4
7. **2027** – Předložení zprávy o realizaci opatření ke snížení emisí Hg na blocích B1 a B2
8. **17. 8. 2027** - Předložení závěrečné zprávy o aplikovaných opatřeních a plnění podmínek integrovaného povolení a dosažení stanoveného limitu dle závěrů o BAT platného od 18. 8. 2027 dle tabulky 1b integrovaného povolení.

Výše uvedený harmonogram krajského úřadu vychází z tohoto návrhu provozovatele:

1. **2022 – 2023** – hledání vhodného technického řešení pro snížení emisí Hg
2. **2024** – vyhodnocení emisí Hg za tříleté období výjimky a přezkum integrovaného povolení
3. **2024 – 2025** – zpracování projektové dokumentace, výběr dodavatelů a zajištění potřebných povolení
4. **2025** – realizace opatření na blocích B3 a B4
5. **2026** – realizace opatření na blocích B1 a B2

Odvolatel namítá, že body 1. 2. a 4. závazného harmonogramu přijatého krajským úřadem by mohly být sloučeny do jednoho bodu s názvem „*předložení zprávy o vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na reálné snížení emisí Hg*“. Tuto aktivitu by přitom s ohledem na již zahájený zkušební provoz látkových filtrů na blocích B3 a B4 (které budou do konce roku, pravděpodobně však do 18. 8. 2021, doplněny také na zbývající části zařízení) bylo možné provést výrazně dříve než v roce 2024. Odvolatel je přesvědčen, že pokud **vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na reálné snížení emisí Hg a přezkum integrovaného povolení by proto byl možný již v roce 2022.**

Co se týče bodů 3. a 5. závazného harmonogramu přijatého krajským úřadem, které spočívají v hledání a následné realizaci dalších opatření ke snížení emisí Hg, upozorňuje odvolatel, že tato

aktivita mohla začít již v roce 2017, kdy byly závěry o BAT zveřejněny v Úředním věstníku EU. Pokud tato aktivita doposud nezačala, měla by být **zahájena nejpozději v roce 2021**, aby k přípravě realizace dalších opatření mohlo dojít **již v roce 2023**, což by umožnilo **realizaci těchto opatření** (body 6. a 7.) v roce **2024 u bloků B3 a B4, resp. 2025 u bloků B1 a B2**.

Na základě této úvahy odvolatel navrhuje, v případě odstranění dalších vad žádosti a prokázání splnění podmínek dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, stanovení následujícího závazného harmonogramu snižování emisí Hg:

1. **30. 4. 2022** - Předložení zprávy o zkouškách a testech nových technologií včetně výsledků měření emisí Hg z tohoto testování
2. **17. 8. 2022** - Předložení zprávy o vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na reálné snížení emisí Hg a předložení studie proveditelnosti opatření k dalšímu snížení emisí Hg obsahující návrh opatření, která povedou k dosažení úrovně emisí dle závěrů o BAT. Bude proveden přezkum integrovaného povolení a na základě jeho výsledku bude případně stanoven nový nižší emisní limit pro Hg.
3. **17. 8. 2024** - Předložení zprávy o realizaci opatření ke snížení emisí Hg na blocích B3 a B4 a dosažení výstupních emisních koncentrací Hg na úrovni emisních limitů spojených s BAT. Ukončení výjimky pro tyto bloky.
4. **17. 8. 2025** - Předložení zprávy o realizaci opatření ke snížení emisí Hg na blocích B1 a B2 a dosažení výstupních emisních koncentrací Hg na úrovni emisních limitů spojených s BAT. Ukončení výjimky pro tyto bloky.

3. Hodnocení vlivů výjimky na životní prostředí podle MP MŽP bylo krajským úřadem provedeno nesprávně

Pro zhodnocení každé žádosti o výjimku z emisních limitů spojených s BAT pro velká spalovací zařízení jsou správní orgány povinny provést podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci posouzení, zda při stanovení mírnějších emisních limitů nedojde k závažnému poškození životního prostředí a zda bude celkově dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí. **Pokud by stanovením mírnějších emisních limitů došlo k závažnému poškození životního prostředí, nelze podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci výjimku udělit.** Pro účely tohoto posouzení byl vydán MP MŽP, dle kterého mají správní orgány provést multi-kritériální posouzení. Jednotlivá kritéria mají dle MP MŽP rozdílnou váhu vyjádřenou počtem *. **Pokud převažuje pozitivní hodnocení (tj. pozitivně hodnocená kritéria obdrží více *), výjimku lze udělit** – a naopak, pokud převažuje negativní hodnocení, žádost by měla být zamítnuta. Odvolatel konstatuje, že hodnocení výjimky ve vztahu k životnímu prostředí je převážně negativní. **Krajský úřad postupoval nesprávně a v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, když výjimku i přes nenaplnění požadavku na zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí udělil.**

V rámci kritéria **údaje o emisích – trendy v ročním množství emisí** (důležitost **) je hodnocen vývoj emisí v době před a po udělení výjimky. Krajský úřad kritérium emisních trendů nesprávně hodnotí pozitivně (str. 83 napadeného rozhodnutí). K pozitivnímu hodnocení tohoto kritéria krajský úřad přistoupil na základě akceptace závěrů z odborného posouzení provozovatele (str. 14-15), které uvádí, že trend emisí Hg (kg/rok) je klesající. Odvolatel však v řízení opakovaně upozorňoval, že klesajícího trendu provozovatel docílil zejm. snížením emisí v roce 2027, tedy v posledním roce

trvání výjimky, kdy počítá s poklesem koncentrace emisí Hg z 23 na 17 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ – k tomuto poklesu dochází zřejmě díky tomu, že provozovatel zahrnul do průměru tohoto roku i měsíce po skončení výjimky, kdy by měly být plněny emisní limity dle závěrů o BAT. Dále odvolatel v řízení před krajským úřadem upozorňoval, že v průběhu doby trvání výjimky nedochází k poklesu koncentrace emisí Hg a naopak v důsledku nárůstu výroby v letech 2024-2026 dochází i během návrhového scénáře k nárůstu absolutních emisí Hg. **Tento závěr odvolatele je v souladu s vyjádřením CENIA**, která stejně jako odvolatel uvedla, že kritérium emisních trendů by mělo být pro zajištění souladu s MP MŽP **hodnoceno neutrálně** (str. 15 vyjádření CENIA).

Pokud jde o kritérium **emisní významnosti** (důležitost ***), celkové roční množství emisí v případě schválení výjimky je významně větší než odpovídá scénáři BAT, stejně jako celkové množství emisí za dobu trvání výjimky. Hodnocení tohoto kritéria je proto **negativní** (viz str. 26 odborného posouzení). Při hodnocení tohoto kritéria postupoval krajský úřad správně (str. 83 napadeného rozhodnutí).

Při hodnocení kritéria požadované **doby trvání výjimky** (důležitost ***), které by standardně bylo pro délku 6 let negativní, je třeba zohlednit skutečnost, že provozovatel navrhl přezkum výjimky v polovině doby jejího trvání. Jelikož byla tato podmínka zahrnuta do závazných podmínek integrovaného povolení, hodnotil toto kritérium krajský úřad v souladu s MP MŽP **neutrálně**.

Kritérium emisní významnosti se pro Hg nehodnotí a je nahrazeno navýšením důležitosti u doby trvání výjimky. Odvolatel tedy shrnuje, že hodnocení výjimky pro Hg je **neutrální až negativní** (3 * negativní hodnocení, 5 * neutrální). **Podmínku dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a MP MŽP tedy nelze považovat za splněnou a výjimka neměla být krajským úřadem udělena.** Vydané rozhodnutí je proto nezákonné ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. Výjimku by bylo možné udělit pouze v případě, pokud by došlo k úpravě žádosti takovým způsobem, aby bylo dosaženo převážně pozitivního hodnocení. Toho mohlo být dosaženo např. snížením emisního limitu, zkrácením délky trvání výjimky nebo stanovením emisních stropů pro Hg.

III. Nezákonost výjimky z emisních limitů NOx

Odvolatel namítá, že **emisní limit** pro NOx ve výši 190 mg/m^3 , tedy o 15 mg/m^3 vyšší než emisní limit dle Závěrů o BAT, je **nepřiměřeně vysoký**, protože zařízení je již v současnosti schopno dosahovat nižších hodnot emisí. Dále odvolatel namítá, že **doba trvání udělené výjimky** je nepřiměřeně dlouhá a nevede tak k nejrychlejšímu možnému dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT.

1. Stanovený emisní limit nezohledňuje reálné možnosti zařízení a neodpovídá požadavkům druhého rozhodnutí MŽP

Provozovatelem požadovaný emisní limit ve výši 190 mg/m^3 po celou dobu výjimky pro všechny kotle je nepřiměřeně vysoký, protože **nereflektuje skutečné emise zařízení ani plánovaný postup jejich snižování**. Návrh provozovatele je proto v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, neboť nevede k co nejrychlejšímu snížení emisí NOx v době návrhového scénáře. Zároveň je tento návrh provozovatele v rozporu s druhým rozhodnutím MŽP v této věci, kterým je krajský úřad dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán.

Ve svém druhém rozhodnutí v této věci MŽP dalo za pravdu námitkám odvolatelů, kteří poukazovali na to, že dříve navržený emisní limit ve výši 195 mg/m³ neodpovídá aktuální výši emisí NO_x. Konkrétně MŽP konstatovalo, že:

*„...podle názoru ministerstva dostatečně **nezohledňuje již realizovaná opatření a je třeba posoudit, zda návrhový emisní limit neposkytuje provozovateli neopodstatněnou rezervu. Na blocích B3 a B4 již byla realizována primární opatření – optimalizace spalování (update řídicího systému), řízení množství vzduchu pro optimalizaci spotřeby, měření teplotních polí pro optimální funkčnost technologie SNCR a spalování, recirkulace spalin pro optimalizaci spalování, byly instalovány nízkoemisní hořáky (LNB) a provedeno sekundární opatření – instalace SNCR. Průměrná roční koncentrace NO_x za rok 2019 byla 178,32 mg/m³ (za rok 2018, kdy nebyla opatření plně realizována: 192,09 mg/m³). (...) To odpovídá BREF LCP (kap. 5.1.3.6.1), kde se uvádí, že u kotlů spalujících práškové hnědé uhlí se jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 300 MW, které byly modernizovány primárními technikami (LNB, air standing) v kombinaci se SNCR, lze dosahovat průměrných ročních emisí NO_x přibližně 145 - 180 mg/m³. Je zřejmé, že vhodnou volbou primárních technik v kombinaci se SNCR lze s velkou pravděpodobností dosáhnout koncentrací na úrovni horní hranice BAT (175 mg/m³) případně hodnot blízkých se k této hranici.***

*Odůvodnění výše návrhového emisního limitu NO_x (195 mg/m³) pro bloky B3 a B4 nepovažuje ministerstvo za uspokojivé. Z předložených podkladů je zřejmé, že provozovatel mohl navrhnout **rozdílné hodnoty emisního limitu NO_x pro bloky B3 a B4 a bloky B1 a B2** případně navrhnout **časový harmonogram** tak, aby mohl reagovat na aktuálně dosahované hodnoty ročních průměrných hmotnostních koncentrací NO_x. Pokud bude provozovatel i nadále trvat na hodnotě jediného emisního limitu 195 mg/m³, musí tuto navrhovanou výši emisního limitu řádně zdůvodnit.“ (str. 109-110 druhého rozhodnutí MŽP, zvýrazněno odvolatelem)*

Odvolatel upozorňuje, že přestože provozovatel změnil požadavek emisního limitu ze 195 mg/m³ na 190 mg/m³, výše citované výhrady MŽP lze vůči žádosti stále v plném rozsahu uplatnit. Odvolatel se v řízení před krajským úřadem ztotožnil s návrhem MŽP, aby byly v rámci návrhového scénáře stanoveny **odlišné emisní limity pro Linku 1 (bloky B1 a B2) a Linku 2 (bloky B3 a B4)**. Zároveň odvolatel shodně s MŽP navrhoval, aby byly v rámci návrhového scénáře stanoveny **postupně se zpřísňující emisní limity pro NO_x**, v reakci na přijímání opatření dle závazného harmonogramu. Krajský úřad však ani jednomu z těchto požadavků v rozporu s druhým rozhodnutím MŽP nevyhověl a stanovil emisní limit pro všechny linky ve stejné výši, aniž by docházelo k jeho postupnému zpřísňování.

Pro úplnost odvolatel připomíná, že **dle harmonogramu opatření předloženého provozovatelem** (str. 7 žádosti) **má během návrhového scénáře docházet k dalšímu snižování emisí NO_x, a to u každé poloviny zařízení různým způsobem**. Konkrétně má během návrhového scénáře na **Lince 2** dojít v roce 2021 k optimalizaci primárních opatření a v roce 2022 k optimalizaci sekundárních opatření. Na **Lince 1** má dojít v roce 2021 k doplnění primárních opatření na bloku B2 a opravám bloku B1, a následně v roce 2022 má dojít k optimalizaci sekundárních opatření.

Krajský úřad k uvedenému řešení nepřistoupil s odůvodněním, že „ze zařízení jsou vypouštěny emise za absorpéry 1 a 2 (kde je rovněž umístěno zařízení pro kontinuální měření emisí), do nichž mohou vstupovat emise ze dvou libovolných kotlů a není tedy možné stanovit rozdílné emisní limity na

jednotlivých linkách, i přesto, že instalace a optimalizace zařízení ke snižování emisí jak Hg tak NO_x je na jednotlivých kotlích v různém stupni pokročilosti." (str. 19 napadeného rozhodnutí)

Odvolatel namítá, že taková úvaha je zcela nesprávná. Specifická konfigurace kouřovodů by měla dle provozního řádu (str. 26) sloužit především pro případy výpadku některého z absorbérů odsíření, **nikoli v rámci běžného provozu**. Na konkrétní dotazy během ústního jednání **provozovatel nevysvětlil**, z jakého důvodu by bylo nutné v rámci běžného provozu měnit konfiguraci kouřovodů, ani jak často je v praxi tento postup využíván. Na konkrétní dotaz provozovatel na jednání nevedl ani žádný technický důvod, který by v běžném provozu vyžadoval změny konfigurace kouřovodů a tedy ani žádný argument, proč by nebylo možné dle návrhu MŽP stanovit pro Linku 2 přísnější emisní limit NO_x.

Provozovatel během jednání pouze uvedl, že „[o]ptimalizace je prováděna z pohledu nejmenšího dopadu na životní prostředí s ohledem na možné provozní podmínky zařízení.“ (str. 5 protokolu) Toto konstatování je poměrně vágní a **nijak nevysvětluje, proč by měly být za jakýchkoli okolností, kromě výpadku celé Linky 1, vedeny spaliny z „horších“ bloků B1 a B2 do Linky 2**, což by mohlo být z hlediska stanovení přísnějšího emisního limitu problematické. Naopak, pokud je provoz zařízení skutečně optimalizován z hlediska dopadů na životní prostředí, pravděpodobně by při výpadku jedné z linek byl vždy preferován provoz bloků B3 a B4, jejichž dopady na životní prostředí jsou nižší.

Odvolatel tedy shrnuje, že by bylo možné stanovit odlišné emisní limity pro bloky B1 a B2 a bloky B3 a B4. Zda by byly rozdílné emisní limity plněny, záleží pouze na způsobu provozu zařízení ze strany provozovatele. Odvolatel proto výše uvedený argument provozovatele, který si osvojil krajský úřad, považuje za zavádějící a neopodstatněný.

Dále krajský úřad ke stanovenému emisnímu limitu uvádí, že: „*průměrné měřené koncentrace NO_x (validované) v roce 2019 dosahovaly úrovně 208,31 mg/m³ (na L1) a 178,32 mg/m³ (na L2). Průměrné měřené koncentrace NO_x (validované) v roce 2020 dosahovaly úrovně 191,94 mg/m³ (na L1) a 186,17 mg/m³ (na L2), což ukazuje, že na obou linkách dochází k další optimalizaci procesu denitrifikace, neboť na lince L1 došlo meziročně k poklesu emisí a na lince L2 k mírnému nárůstu emisí.*“ (str. 25 napadeného rozhodnutí) Z toho krajský úřad vyvozuje, že není možné ani na části zařízení stanovit emisní limit v souladu se Závěry o BAT, případně těsně nad jeho horní hranicí, neboť z uvedených dat údajně vyplývá, že emise na zařízení vlivem prováděné optimalizace stále výrazně fluktuují.

Odvolatel namítá, že mírný meziroční nárůst emisí NO_x na lince L2 byl pravděpodobně spíš než optimalizací způsoben snižováním provozních nákladů provozovatele, který měl od 30. 6. 2020 povinnost plnit emisní limit ve výši 200 mg/m³ a nebyl tudíž příliš motivován k dosahování emisního limitu spojeného s BAT. Sám krajský úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že provozovatel v době návrhového scénáře oproti současnému stavu disponuje výrazným prostorem pro intenzifikaci provozu SNCR, která je již na všech blocích zařízení nainstalována. Konkrétně krajský úřad uvádí (str. 14 napadeného rozhodnutí):

*„Výsledná úroveň emisí NO_x do jisté míry závisí na intenzifikaci vstřikovaného reagentu (v tomto případě roztoku močoviny), nejedná se však o jediný faktor.(...) S množstvím použité močoviny navíc souvisí rovněž požadavek dodržování emisního limitu pro čpavek, jehož má být dle BAT 7 dosaženo prostřednictvím optimalizace provozu technologie SNCR (např. optimalizací výsledných emisí NO_x a hodnotou čpavkového skluzu) (viz vyjádření ze dne 16. 6. 2020, str. 5). **Současná hodnota čpavkového skluzu při standardním provozu technologie kolísá kolem 2 mg/m³N (viz odborné posouzení 2021 str. 6), to představuje určitý prostor pro zvýšení dávkování močoviny v kombinaci***

s optimalizací chodu SNCR (emisní limit pro NH₃ stanovený v integrovaném povolení je 5 mg/ m³N)

Odvolatel proto uzavírá, že emisní limit na Lince 2 měl být krajským úřadem stanoven na horní hranici intervalu emisního limitu spojeného s BAT (175 mg/m³), případně pouze mírně nad jeho hranicí. Jelikož provozovatel nedávkuje v SNCR močovinu způsobem, který by umožňoval dosažení nejvyšší možné účinnosti dané technologie, **nelze z mírně zvýšené průměrné roční emisní koncentrace na Lince 2 v roce 2020 usuzovat nemožnost dosažení nižších hodnot**. Dále nelze přistoupit ani na argument, že stanovením nižšího emisního limitu na Lince 2 by byla znemožněna optimalizace denitrifikačních technologií. Z důvodu, že je **emisní limit stanoven jako roční průměrná koncentrace, poskytuje ze své podstaty provozovateli výraznou flexibilitu k fluktuaci emisí v průběhu provozu zařízení**.

V poslední řadě odvolatel v souladu s druhým rozhodnutím MŽP navrhoval, aby krajský úřad stanovil provozovateli postupně se zpřísňující emisní limit. Vzhledem k realizaci opatření během návrhového scénáře lze dle názoru odvolatele přistoupit k obdobnému řešení, jaké Krajský úřad Moravskoslezského kraje stanovil ve věci výjimky z emisních limitů pro zařízení „Závod 4 – Energetika“.¹⁷ Ve zmíněném řízení provozovatel žádal o obdobnou výjimku z emisních limitů pro NO_x, konkrétně ve výši 200 mg/m³ (namísto emisního limitu dle Závěrů o BAT ve výši 150 mg/m³), a to po dobu 8 let. Krajský úřad v uvedeném řízení **stanovil provozovateli postupně se zpřísňující emisní limit** – každý kalendářní rok od 2021 do 2024 (včetně) se postupně emisní limit zpřísňuje tak, aby v roce 2024 (polovina doby trvání výjimky) bylo dosaženo koncentrace ve výši 175 mg/m³, tedy snížení emisí „na půli cesty“ mezi požadovanou výjimkou a emisním limitem dle Závěrů o BAT. Zároveň má provozovatel dle rozhodnutí krajského úřadu povinnost každý rok krajskému úřadu předávat vyhodnocení emisních trendů NO_x. V polovině doby trvání výjimky má provozovatel povinnost předložit krajskému úřadu studii a návrh dalších opatření vedoucích k úplnému dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT do konce doby trvání výjimky. K obdobnému řešení přistoupil Krajský úřad také ve věci výjimky z emisních limitů pro zařízení Teplárna Karviná.¹⁸

Vzhledem k tomu, že provozovatel ve svém vyjádření (odst. 2.1) uvedl, že „[j]ak vyplývá z doplněné žádosti, koncentrace emisí bude do budoucna dále postupně klesat v návaznosti na průběžné uskutečňování ekologizačních opatření,“ by odvolatel považoval přijetí uvedeného opatření krajským úřadem v projednávané věci za vhodné pro zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci. Krajský úřad však k uvedenému řešení nepřistoupil s odůvodněním, že stanovení postupně se snižujícího emisního limitu případně „bude řešeno v rámci přezkumu po 3 letech dle bezpečně zjištěného aktuálního stavu úrovně emisí NO_x v době přezkumu na základě údajů předložených provozovatelem.“ (str. 27 napadeného rozhodnutí) Odvolatel namítá, že tímto postupem krajský úřad nijak neřeší možnost snížení emisních koncentrací NO_x i v prvních třech letech trvání výjimky. Z výše uvedeného tvrzení provozovatele je přitom patrné, že koncentrace emisí NO_x mají klesat každoročně, tedy i v prvních třech letech udělení výjimky. **Krajský úřad postupoval v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, když provozovateli stanovil emisní limit, který mu v době trvání výjimky umožní mírné navyšování emisních koncentrací (zejm. na Lince 2), aniž by provozovatele naopak vedl k jejich postupnému snižování v každém roce trvání výjimky.**

¹⁷ Jedná se o rozhodnutí krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 7. 2020, č. j. MSK 90591/2020, ve věci vedené pod sp. zn. ŽPZ/6153/2020/Had.

¹⁸ Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje o výjimce z BAT pro zařízení Teplárna Karviná ze dne 1. 7. 2021, č. j. MSK 74115/2021, sp. zn. ŽPZ/5572/2021/Raf209.1 V50 N.

S ohledem na výše uvedené odvolatel navrhuje, aby MŽP v případě postupu podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu stanovilo:

- **Rozdílné emisní limity NOx pro Linku 1 a Linku 2**, a to na základě reálných možností zařízení.
- **Postupně se zpřísňující emisní limit NOx pro obě linky zařízení během prvních tří let výjimky** tak, aby limit reagoval na plánovanou instalaci a optimalizaci opatření na jednotlivých částech zařízení,
- **Od třetího roku výjimky**, kdy již bude spolehlivě dokončena instalace i optimalizace všech opatření, by měl být emisní limit pro bloky B1 a B2 (Linka 1) stanoven **max. ve výši 180 mg/m³**, což je hodnota, které již v roce 2019 bylo s rezervou dosaženo na Lince 2.

2. Doba trvání výjimky je nepřiměřeně dlouhá a harmonogram opatření nevede k nejrychlejšímu možnému snížení emisí

Pokud jde o délku výjimky a harmonogram snižování emisí NOx, MŽP ve svém druhém rozhodnutí uvedlo, že „z výše uvedeného je zřejmé, že **vyhodnocení vlivu opatření mělo být provedeno již za období 2021 – 2023 ve zprávě předložené v roce 2024**, nikoli za hodnotící období 2021 – 2024 (jak namítali odvolatelé). Ministerstvo konstatuje, že **navržený harmonogram nezohledňuje rozdílnou optimalizaci provozu bloků B3 a B4 a bloků B1 a B2 v čase** (další odvolací námitka).“ (str. 112)

Krajský úřad vycházel při stanovení závazného harmonogramu z návrhu provozovatele na str. 7-9 žádosti, „*kteřý byl úřadem upřesněn o předkládání jednotlivých zpráv včetně upřesnění obsahu těchto zpráv tak, aby bylo možné průběžně vyhodnocovat, že provozovatel provádí postupná opatření vedoucí k souladu zařízení se Závěry o BAT*“ (str. 17 napadeného rozhodnutí). Odvolatel připouští, že upřesněný harmonogram krajskému úřadu skutečně umožní pravidelně a podrobně vyhodnocovat, zda jsou provozovatelem přijímána opatření k dosažení emisních limitů podle Závěrů o BAT. Zároveň však odvolatel namítá, že **přijatý harmonogram je i nadále příliš benevolentní a nevede provozovatele v souladu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a druhým rozhodnutím MŽP k co nejrychlejšímu dosažení emisních limitů spojených s BAT.**

Závazný harmonogram přijatý krajským úřadem zní následovně (hodnocení má probíhat vždy ke dni 30. 4 v rámci zprávy o plnění integrovaného povolení):

1. **2022** – Předložení zprávy o optimalizaci primárních opatření včetně výsledků měření emisí NOx
2. **2023** – Předložení zprávy o optimalizaci sekundárních opatření včetně výsledků měření emisí NOx
3. **2024** – Předložení zprávy o zkouškách a testech nových technologií včetně výsledků měření emisí NOx z tohoto testování
4. **17. 8. 2024** – Předložení zprávy o vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na reálné snížení emisí NOx a případný návrh opatření, která povedou k dosažení úrovně emisí dle závěrů o BAT. Pokud měření prokáže, že dosahované hodnoty emisí jsou stabilně nižší než uložený emisní limit, bude součástí zprávy i návrh úpravy (snížení) emisního limitu. Pokud bude zařízení schopno stabilně dosáhnout hodnot emisí odpovídající BAT, bude součástí zprávy návrh na předčasné ukončení výjimečného režimu. Bude proveden přezkum integrovaného povolení a na základě jeho výsledku bude případně stanoven nový nižší emisní limit pro NOx.

5. **2026** – Předložení zprávy o analýze trhu, výběru řešení pro splnění limitů BAT a přípravě realizace

6. **2027** – Předložení zprávy o realizaci a zprovoznění nových technologií

7. **17. 8. 2027** – Předložení Závěrečné zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení a dosažení emisního limitu NO_x dle závěrů o BAT platného od 18. 8. 2027 dle tabulky 1b

Odvolatel upozorňuje, že závazný **harmonogram** přijatý krajským úřadem **stále obsahuje nedůvodné prodlevy**. V první řadě harmonogram vůbec nerozlišuje mezi bloky B1 a B2 na straně jedné a bloky B3 a B4 na straně druhé – obě části zařízení mají přitom odlišný proces snižování emisí. Optimalizace primárních a sekundárních opatření (**body 1., 2.**) je poměrně dlouhá. Odvolatel proto navrhuje **zkrácení optimalizace** jednotlivých opatření (primárních či sekundárních) vždy **na 6 měsíců**. Krajský úřad tomuto požadavku bez bližšího odůvodnění nevyhověl.

Dále odvolatel namítá, že zkoušky a testy nových technologií, stejně jako analýza trhu a výběr dalšího technického řešení (**body 3. a 5.**) mohou probíhat paralelně s optimalizací stávajících opatření, **nejpozději do roku 2022**. Vyhodnocení účinků technologie SNCR a dalších realizovaných opatření a přezkum integrovaného povolení (**bod 4.**) může být po zkrácení optimalizace proveden **již v roce 2023**, na základě zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení za rok 2022.

Na základě výše uvedeného proto odvolatel pro případ, že by MŽP postupovalo podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu navrhuje stanovení následujícího harmonogramu:

1. **2022** – Předložení zprávy o optimalizaci primárních a sekundárních opatření včetně výsledků měření emisí NO_x
2. **2022** - Předložení zprávy o zkouškách a testech nových technologií včetně výsledků měření emisí NO_x z tohoto testování
3. **17. 8. 2023** – Předložení zprávy o vyhodnocení vlivu instalovaných technologií na reálné snížení emisí NO_x a případný návrh opatření, která povedou k dosažení úrovně emisí dle závěrů o BAT. Pokud měření prokáže, že dosahované hodnoty emisí jsou stabilně nižší než uložený emisní limit, bude součástí zprávy i návrh úpravy (snížení) emisního limitu. Pokud bude zařízení schopno stabilně dosáhnout hodnot emisí odpovídající BAT, bude součástí zprávy návrh na předčasné ukončení výjimkového režimu. Bude proveden přezkum integrovaného povolení a na základě jeho výsledku bude případně stanoven nový nižší emisní limit pro NO_x.
4. **2023** - Předložení zprávy o analýze trhu, výběru řešení pro splnění limitů BAT a přípravě realizace
5. **2024** - Předložení zprávy o realizaci a zprovoznění nových technologií
6. **17. 8. 2025** - Předložení Závěrečné zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení a dosažení výstupních emisních koncentrací NO_x na úrovni emisních limitů spojených s BAT. Ukončení výjimky.

3. Hodnocení vlivů výjimky na životní prostředí podle MP MŽP bylo krajským úřadem provedeno nesprávně

Jak již bylo uvedeno v části II bodě 3. tohoto odvolání, pro zhodnocení každé žádosti o výjimku z emisních limitů spojených s BAT pro velká spalovací zařízení jsou správní orgány povinny provést podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci posouzení, zda při stanovení mírnějších emisních

limitů nedojde k závažnému poškození životního prostředí a zda bude celkově dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí. **Pokud by stanovením mírnějších emisních limitů došlo k závažnému poškození životního prostředí, nelze podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci výjimku udělit. Krajský úřad postupoval nesprávně a v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, když výjimku i přes nenaplnění požadavku na zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí udělil.**

V rámci kritéria **údaje o emisích – trendy v ročním množství emisí** (důležitost **) krajský úřad trend emisní považuje za klesající (str. 83 napadeného rozhodnutí) a v souladu s hodnocením provozovatele dané kritérium hodnotí **pozitivně**. Odvolatel se s tímto hodnocením kritéria neztotožňuje, neboť v rámci návrhového scénáře dochází **mezi lety 2023 a 2025 k nárůstu emisí zhruba o 17 %** a následně v roce 2027 na konci výjimky dochází k poklesu emisí pouze zpět na úroveň roku 2023. Dle názoru odvolatele tedy není naplněna podmínka MP MŽP (str. 8), že roční množství emisí vykazuje obecně sestupnou tendenci, a toto **kritérium je proto třeba hodnotit neutrálně**.

Pokud jde o kritérium **emisní významnost** (důležitost ***), krajský úřad správně uvádí, že „*celkové roční množství emisí NOX v případě schválení výjimky je větší než v případě scénáře BAT. Rozdíl mezi scénáři R činí 8,57 %, jedná se tedy o významný rozdíl a hodnocení dle kritérií metodiky MŽP je negativní.*“ (str. 83 napadeného rozhodnutí, zvýraznění doplněno odvolatelem)

Vzhledem k tomu, že provozovatelem požadovaná **doba trvání výjimky** (důležitost *) je **6 let**, hodnocení dle MP MŽP je rovněž **negativní** (str. 90 napadeného rozhodnutí). Podle MP MŽP (str. 10) je třeba dobu trvání výjimky zohlednit obzvláště v případě, pokud je emisní a imisní významnost jiná než pozitivní (viz následující kritérium). Neutrálního hodnocení doby trvání výjimky by bylo možné dosáhnout zkrácením výjimky na 4 roky. Pozitivního hodnocení by se vztahovalo na délku výjimky kratší než 2 roky.

Pokud jde o kritérium **imisní významnosti** (důležitost ***), byla krajským úřadem nesprávně vyhodnocena jako neutrální (str. 39 napadeného rozhodnutí). K tomuto kroku bylo ze strany krajského úřadu přistoupeno po ústním jednání ve věci, na kterém zástupci CENIA uvedli, že po konzultacích se společností E-expert, spol. s.r.o., se rozhodli změnit hodnocení tohoto kritéria **z negativního na neutrální** (viz str. 2 protokolu). Negativní hodnocení imisní významnosti přitom navrhoval v odborném posouzení i sám provozovatel (str. 26 odborného posouzení) a výslovně jej převzalo také MŽP ve svém druhém rozhodnutí (str. 112).

V rámci hodnocení imisní významnosti (důležitost ***) je hodnocen „*efekt návrhového scénáře a scénáře BAT na kvalitu ovzduší v dotčené lokalitě a to jednak vůči sobě navzájem a také s ohledem na stávající stav na základě rozptylové studie.*“ Pokud má návrhový scénář významný (více než 5%) dopad na kvalitu ovzduší ve srovnání se scénářem BAT, hodnocení je dle MP MŽP negativní (str. 12 MP MŽP).

Důvodem změny hodnocení v projednávané věci je, že dle názoru CENIA se nově počítají procenta rozdílnosti porovnávaných scénářů **nikoliv ze základu imisního příspěvku** scénáře BAT, **ale z úrovně znečištění ovzduší** (tj. z podílu příspěvku zařízení na celkovém imisním limitu).

Odvolatel však upozorňuje, že MP MŽP k tomu jednoznačně stanoví, že „*[c]o se týče porovnávání scénářů mezi sebou v rámci rozptylové studie, tak lze za určitou hranici pro hodnocení považovat stav, kdy rozdíl mezi maximálními vypočítanými imisními příspěvky návrhového scénáře a scénáře BAT přesahuje hladinu statistické významnosti, tj. maximální vypočítané hodnoty imisních příspěvků mezi scénáři se liší o více než 5 %.*“ (str. 12, zvýrazněno odvolatelem) Z MP MŽP tedy jednoznačně vyplývá,

že původní postup CENIA i provozovatele vedoucí k negativnímu hodnocení imisní významnosti v projednávané věci byl správný. Pokud by mělo být hodnocení provedeno novým způsobem, který nově prosazuje CENIA a se kterým se ztotožnil krajský úřad v napadeném rozhodnutí, MP MŽP by nehovořil o „maximálních vypočítaných imisních příspěvcích“, nýbrž o „maximálních podílech vypočítaných imisních příspěvků na imisním limitu.“

Pro úplnost odvolatel doplňuje podrobnější způsob posouzení kritéria imisní významnosti v souladu s MP MŽP. Z odborného posouzení (str. 21-23) a rozptylové studie, která je jeho přílohou, vyplývají následující **příspěvky zařízení ke koncentraci relevantních polutantů**, pro které jsou stanoveny imisní limity dle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší:

Návrhový scénář (imisní příspěvek v $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	BAT scénář (imisní příspěvek v $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	Významnost rozdílu obou scénářů [Návrhový scénář / BAT scénář - 1] * 100 % Pro výpočet je vždy využita vyšší hodnota rozpětí imisního příspěvku
Příspěvek k roční koncentraci NOx		
0,0131 – 0,2252	0,0134 – 0,2032	8,27 %
Příspěvek k roční koncentraci NO2		
0,0016 – 0,1036	0,0017 – 0,0931	11,28 %
Příspěvek k úrovni znečištění 19. nejvyšší hodinovou koncentrací NO2		
0 – 8,94	0 – 7,88	13,45 %

Z tabulky je patrné, že pro všechny relevantní parametry, pro které je stanoven imisní limit, je významnost vypočítaného imisního příspěvku **vyšší než 5 %** a rozdíl obou scénářů je třeba v tomto smyslu považovat za významný. **Hodnocení imisní významnosti výjimky je tedy negativní.**

Na okraj odvolatel dodává, že vzhledem k jednoznačnosti textu MP MŽP je zcela irelevantní názor společnosti E-expert, spol. s.r.o., k němuž se nově kloní CENIA, a který převzal v napadeném rozhodnutí krajský úřad. Odvolatel upozorňuje, že společnost E-expert, spol. s.r.o., působí jako zpracovatel odborných posouzení a rozptylových studií v obdobných řízeních. Jakožto osoba poskytující služby provozovatelům obdobných zařízení tedy logicky prosazuje výklad MP MŽP, který je z hlediska hodnocení žádosti pro provozovatele příznivější. **Pokud měl krajský úřad pochybnosti ohledně hodnocení kritéria imisní významnosti, měl se obrátit s dotazem přímo na MŽP, jakožto na metodický orgán ve smyslu § 29 odst. j) zákona o integrované prevenci.**

Odvolatel tedy apeluje na MŽP jakožto odvolací orgán, aby výklad MP MŽP v tomto kritériu usměrnilo, a shrnuje, že hodnocení výjimky pro NOx je **celkově negativní** (7 * negativní hodnocení, 2 * neutrální hodnocení). **Krajský úřad tedy udělil výjimku v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a MP MŽP, neboť ve věci nebylo prokázáno zajištění vysoké úrovně**

ochrany životního prostředí. Výjimku by bylo možné udělit pouze v případě, kdy by došlo k úpravě žádosti takovým způsobem, aby bylo dosaženo převážně pozitivního hodnocení.

IV. Východiska žádosti měla být zahrnuta v závazných podmínkách integrovaného povolení

Odvolatel ve svých vyjádřeních a také během ústního jednání opakovaně vznášel požadavek, aby byla podstatná východiska žádosti v případě udělení výjimky zahrnuta do závazných podmínek provozu zařízení. Především odvolatel upozorňoval, že by **součástí závazných podmínek měl být strop výroby (MWh/rok), strop emisí NOx i Hg (kg nebo t/rok) nebo strop objemu odpadního plynu (m³/rok)** dle údajů uvedených v žádosti. Tyto tři parametry jsou zhruba přímo úměrné a odvolatel má tedy za to, že k zajištění dodržení návrhového scénáře dle žádosti by stačilo stanovení závaznosti pouze jednoho z nich.

Krajský úřad tomuto požadavku nevyhověl a odůvodnění, že pro stanovení žádné z těchto podmínek nevidí žádný relevantní zákonný důvod. Konkrétně krajský úřad v odůvodnění uvedl, že (str. 36 napadeného rozhodnutí):

„V souladu s § 15 odst. 1 zákona o integrované prevenci úřad v integrovaném povolení stanoví provozovateli zařízení, který nemůže dosáhnout s použitím nejlepších dostupných technik standard kvality životního prostředí, povinnost uskutečnit dodatečné podmínky ke splnění standardu kvality životního prostředí, například podmínky omezující provoz zařízení v určitou denní dobu. Z údajů uvedených v rozptylové studii vyplývá, že nedochází k překročení standardu kvality životního prostředí návrhovým scénářem (tj. imisního limitu pro NOx, pro Hg není imisní limit stanoven) a tudíž není nutné omezovat dle názoru úřadu plánovanou výrobu zařízení.“

Navíc údaje o plánované výrobě slouží dle názoru úřadu pouze k odhadu množství emisí a pro další výpočty pro odůvodnění udělení výjimky v souladu s Metodikou MŽP, vyhláškou č. 288/2013 Sb. a §14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

Úřad proto považuje za dostatečné stanovení emisního limitu pro Hg a NOx, které je dle názoru úřadu s ohledem na kontinuální měření NOx a Hg snadno kontrolovatelným parametrem.“

Odvolatel v první řadě uvádí, že svůj požadavek opírá primárně o § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, který dává krajskému úřadu povinnost v případě udělení výjimky zajistit, že bude celkově dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí a že v jejím důsledku nedojde k závažnému poškození životního prostředí a o § 13 odst. 4 písm. e) zákona o integrované prevenci, který ukládá krajskému úřadu povinnost v závazných podmínkách provozu zařízení stanovit „další zvláštní podmínky ochrany zdraví člověka a životního prostředí, které úřad shledá nezbytnými s ohledem na místní podmínky životního prostředí a technickou charakteristiku zařízení.“ Dále má tento požadavek odvolatele oporu v § 68 odst. 2 správního řádu, který klade požadavek na kvalitu výroku správního rozhodnutí, tj. požadavek na to, aby rozhodnutí jeho adresáta zavazovalo ke všem povinnostem, které byly podstatným východiskem pro vydání správního rozhodnutí.

Skutečnost, zda je v okolí zařízení porušován standard ochrany životního prostředí ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o integrované prevenci, je proto z pohledu odvolatele pro stanovení některé z daných podmínek irelevantní.

Pokud by se však odvolací správní orgán přesto domníval, že pro stanovení omezujících podmínek provozu musí být dán důvod spočívající v překročení standardu ochrany životního prostředí, jako je například imisní limit, upozorňuje odvolatel, že emise NO_x jsou zároveň prekurzorem pro vznik sekundárních částic PM, které vznikají jejich reakcí s dalšími látkami v atmosféře. **Výjimka pro emisní limit NO_x tedy zároveň zvyšuje i zátěž území emisemi částic PM¹⁹, pro které je na území České republiky dlouhodobě překračován imisní limit na ochranu zdraví lidí.** Znečištění ovzduší částicemi PM je v České republice dlouholetým problémem – Evropská komise již od roku 2010 proti České republice vede řízení o nesplnění povinnosti ohledně překračování imisních limitů PM₁₀.²⁰ Z územního hlediska jsou nejvýznamnější regiony, v nichž opakovaně dochází k nedodržování limitních koncentrací PM₁₀ a k vysoké expozici obyvatel, jedná se zejména o aglomeraci Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek.²¹ Přestože se zařízení nachází v Pardubickém kraji, může sekundárními částicemi PM přispívat také k překračování imisního limitu v Moravskoslezském kraji, jelikož proces transformace NO_x na škodlivé částice PM₁₀ se děje postupně při jejich dálkovém přenosu, což vede k jejich **významným dopadům na velká území**. Odvolatel se proto domnívá, že jsou v projednávané věci naplněny i podmínky § 15 odst. 1 zákona o integrované prevenci, ačkoliv tuto skutečnost nepovažuje za rozhodující.

Odvolatel předně vysvětluje, že hodnocení splnění podmínek dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci dle MP MŽP je založeno na komplexním posouzení návrhového scénáře na základě celé řady kritérií. Pro posouzení těchto kritérií je provozovatel **povinen předložit realistický plán provozu zařízení**, včetně kvantifikace jeho dopadů za pomoci různých veličin. Konkrétně MP MŽP pracuje např. s koncentracemi emisí MHE_{BAT} a MHE_{EL} (mg nebo µg/m³), absolutními emisemi S_{IED}, S_{NS} a S_{BAT} (kg nebo t/rok), průtokem odpadního plynu Q (m³/rok) a dalšími veličinami.

Z hlediska dopadů na životní prostředí jsou **velmi významné absolutní emise** (kg nebo t/rok), které jsou dle MP MŽP (vzorce [1] až [4]) vypočítány jako součin koncentrace emisí (µg nebo mg/m³) v daném scénáři a průtoku odpadního plynu Q (m³/rok). Od zvažovaného množství odpadního plynu se tedy odvíjí absolutní množství emisí v jednotlivých scénářích, což následně ovlivňuje hodnocení většiny kritérií dle MP MŽP, a to nejen ve vztahu k životnímu prostředí, ale také v ekonomické části. Uvedení realistické **hodnoty průtoku odpadního plynu a její následné dodržení je tak klíčovým parametrem**, jehož změna může rozhodnout o výsledku hodnocení dle MP MŽP.

Konkrétně v projednávané věci provozovatel v aktualizované žádosti ze dne 30. 4. 2021 změnil **vstupní údaje ohledně odhadovaného objemu roční výroby, který je přímo úměrný objemu spalin** (m³/rok) a tím pádem **i absolutnímu množství emisí** (t/rok) ze zařízení. Touto úpravou došlo k ovlivnění hodnocení řady kritérií dle MP MŽP (např. údaje o emisích, měrné náklady na redukci polutantu, atd.) směrem k pozitivnějšímu hodnocení žádosti. Konkrétně provozovatel **oproti původnímu odhadu výroby v průměru 4,6 TWh/rok** (str. 2 ekonomického hodnocení ze dne 22. 4. 2020) **nově uvádí plán výroby v průměru 3,4 TWh/rok** (str. 2 ekonomického hodnocení). Došlo tedy ke snížení plánované výroby, předpokládaného objemu odpadních plynů (m³/rok) a tedy i absolutního množství emisí (kg nebo t/rok) zhruba na 74 % původního odhadu.

¹⁹ Např. podle Národního programu snižování emisí se sekundární částice PM podílejí na příspěvku k průměrné roční koncentraci PM₁₀ na území ČR podílejí přibližně 20–40 %. MŽP: Národní program snižování emisí, str. 36. Dostupné na: https://ec.europa.eu/environment/air/pdf/reduction_napcp/CZ%20Main%20Final.pdf.

²⁰ Řízení o porušení povinnosti č. 20082186.

²¹ MŽP: Národní program snižování emisí, str. 13. Dostupné online: https://ec.europa.eu/environment/air/pdf/reduction_napcp/CZ%20Main%20Final.pdf

Pokud provozovatel v rámci odborného posouzení dle MP MŽP těží z této změny vstupních předpokladů, je povinností krajského úřadu v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu a § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci zajistit, **aby byly tyto předpoklady následně skutečně dodrženy**. Krajský úřad se mylí, pokud uvádí, že považuje za dostatečný předpoklad pro dodržení žádosti stanovení určitého emisního limitu. Jelikož jsou emisní limity stanoveny jako koncentrační (tj. určité množství polutantu na každý m³), nemá na jejich dodržení objem výroby žádný vliv. Jinými slovy množství absolutních emisí ze zařízení, která mají stanovený shodný emisní limit ve výši 23 µg/m³ se může významně lišit s ohledem na jejich odlišné objemy výroby (případně průtok odpadního plynu). Z toho důvodu je zcela zásadní stanovit závazné podmínky provozu spočívající v uložení stropu pro některou ze souvisejících veličin: roční výroba, roční objem spalin nebo roční absolutní množství emisí pro oba polutanty, jinak existuje riziko, že absolutní množství emisí Hg bude výrazně vyšší, než s jakým krajský úřad při hodnocení žádosti počítal. *Ad absurdum*, pokud by provozovatel v rámci návrhového scénáře počítal s provozem zařízení např. pouze jeden den v roce, pravděpodobně by dosáhl velmi příznivého hodnocení z hlediska životního prostředí. Úřady by však zřejmě tento předpoklad žádosti rovněž nepovažovaly za věrohodný. Bylo by proto nezbytné, obdobně jako v projednávané věci, aby byl stanoven strop provozu zařízení tak, aby provozovatel dodržel východiska, na nichž byla žádost založena.

Vzhledem k tomu, že tato skutečnost významně ovlivňuje hodnocení žádosti a je její podstatnou obsahovou náležitostí, tedy odvolatel navrhuje, aby byla v případě postupu MŽP podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu jako závazná podmínka integrovaného povolení stanovena povinnost provozovatele:

- a) provozovat zdroj **maximálně v rozsahu dle plánu výroby** uvedeného na str. 17 odborného posouzení (sloupec výroba):

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Výroba (MWh)	2 837 160	3 511 911	3 292 671	3 847 647	3 844 733	3 466 824	3 293 483

- b) povinnost provozovat zdroj tak, aby došlo k **maximální roční produkci odpadních plynů** ve výši dle tabulky (viz str. 17 odborného posouzení):

Rok výjimky (od 18. 8. do 17. 8. následujícího roku)	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Objem odpadních plynů Q (m³/rok)	11 925 379 415	12 351 038 763	13 318 565 733	14 074 223 104	13 206 319 501	12 290 963 189

- c) nebo povinnost dodržet **emisní strop pro oba polutanty** v souladu s údaji uvedenými v žádosti, přičemž v případě stanovení přísnějšího emisního limitu než navrhuje provozovatel je třeba tento emisní strop doporučeně snížit (dle str. 9 a 13-14 odborného posouzení):

Rok výjimky	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Hg (kg/rok)	296,23	295,60	277,15	323,86	323,62	291,81	204,90

NOx (t/rok)	2 412,96	2 441,92	2 289,48	2 675,37	2 673,34	2 410,57	2 222,19
--------------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

Stanovení některé z výše uvedených závazných podmínek provozu zařízení je v souladu s § 13 odst. 4 písm. e) zákona o integrované prevenci. Vzhledem k tomu, že změna integrovaného povolení je rozhodnutím o žádosti, je nezbytné, aby podstatné parametry žádosti byly promítnuty také do závazných podmínek provozu zařízení. **V opačném případě hrozí, že bude zařízení provozováno ve větším rozsahu, než s jakým počítá žádost, což by zpětně vedlo k negativnějšímu hodnocení dle MP MŽP a zamítnutí žádosti.**

V. Závěr

Odvolatel shrnuje, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 11 a 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a mělo by proto být odvolacím orgánem změněno či zrušeno. Krajský úřad zejména pochybil, když stanovil výjimku pro Hg i NOx **v příliš vysokém rozmezí** a v na **nepřiměřeně dlouhou dobu**. Zvolený postup tak nevyhovuje podmínce vysoké úrovně ochrany životního prostředí dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a druhému rozhodnutí MŽP.

Ve „Vyjádření k žádosti o vydání 19. změny integrovaného povolení společnosti Sev.en EC, a.s., pro zařízení „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“ vypracovaném odborně způsobilo osobou 24.4.2020 Ing. Skýbovou Ph.D. ze spol. Cenia, se sídlem Moskevská 1523/63, 101 00 Praha 10 – Vršovice, které si nechalo vypracovat MŽP se na straně 12 hodnotí výsledky rozptylové studie pro okolní obce takto citují :

Nejvyšší hodnoty příspěvku Elektrárny Chvaletice k roční úrovni znečištění ovzduší NO2 (roční příspěvek nad 0,1 µg/m3). byly zjištěny ve vzdálenosti větší než 15 km od Elektrárny Chvaletice východním a západním směrem. V bezprostřední blízkosti elektrárny se nacházejí nejnižší roční imisní koncentrace oxidu dusičitého pro hodnocenou oblast (kap. 6.1, str. 41 RS). konec citace.

V západním směru a ve vzdálenosti 17 km leží naše obec Veltruby. Dle tohoto hodnocení je zřejmé, že mnohem významněji je poškozováno zdraví našich občanů emisemi NOx a Hg, než zdraví občanů obcí v těsném sousedství elektrárny, z nichž některé nemají k povolení výjimky negativní stanovisko.

Proto odvolatel podává odvolání proti rozhodnutí v plném rozsahu a navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **zrušil a ve věci sám rozhodl tak, že se žádost provozovatele o změnu integrovaného povolení zamítá**

Vypracováno ve spolupráci s advokátní kanceláří Frank Bold Society, z.s.

Obec Veltruby
Ing. Jiří Hůla
starosta obce
mob. 602 268 258